

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீ கருஷ்டாயவரவ்யுஹிணை நம:.

ஸ்ரீ கருஷ்டொஹவாய நாய நம:.

ஸ்ரீ மஹாபாரதம்

மெளஸலபர்வம்

முதலாவது அத்தியாயம்.

1. நாராயணம் நரிவ்யுக்ய நாரஹெவ நரொதநரிம் ।

மெவீம் ஸரவூகீம் வ்யூஸம் தகொஜபரிஹீரயெசு ।

(புதிஷ்டிபாதி உத்பாதங்கிணக் கண்டதூர், பிறகு பனாமகீநம்ஷணர்களின் முகீதியையும் யாதவாணைவரும் உகீகையாலடித்துக்கொண்டு மீசு மீசுறி மாண்டதையும் கேட்டதும்.)

ஸைவசம்பாபனர், “பிறகு, கௌரவந்தனரான யுதிஷ்டிபார் தாம் பட்டத்துக்குவந்த முப்பத்தாறாவது வருஷம் வந்தவுடன், விபீதமான நிமித்தங்களைக் கண்டார். இடியோடுகடினவைகளும் கடுமையாயிருக்கின்றவைகளும் பருக்கைக்கற்களைப் பொழிகின்றவைகளுமான காற்றுக்கள் வீசின. பறவைகள் அபஸல்யமான மண்டலங்களைச் செய்தன. மஹாநதிகள் மேற்கு முகமாகச் சென்றன. திசைகள் பனியினால் மூடப்பட்டன. கொள்ளிகள் தழைப்பொழிந்துகொண்டு ஆகாயத்தினின்று பூமியில் விழுந்தன. ராஜரே! ஸுலிரியன் தினந்தோறும் உதய காலத்தில் புழுதியினால் நன்குமறைக்கப்பட்ட மண்டலமுள்ளவனும் கிரணமற்றவனும் தலையற்ற உடல்களால் அலங்கரிக்கப்பட்டவனுமாக இருந்தான். சந்திர ஸுலிரியர்களுக்குப் பயங்கரமானவைகளும் மூன்று சிறங்களுள்ளவைகளும் கறுத்த க்ருரமானமுனையுள்ளவைகளும் பன்மம் போலவும் சிவப்பாகவும் இருக்கும் ஒளியுள்ளவைகளுமான பரி

1. இதன் உரைவிசேஷங்களை ஆதிபாவம் முற்றப்பக்கம் குறிப்பில் காண்க

வேஷங்களும் காணப்பட்டன. சிறந்தபாக்யமுள்ளவரே! குற்றமற்றவரே! ஐகர்நாதரே! எந்த வாலு-தேவருடைய அனுக்கரகத்தினால் இந்தத் தர்ம மானது கிருதபுகத்திலிருந்ததுபோலக் கலியுகத்திலுமிருந்ததோ, பாண்டவர்களும் புகழ்பெற்றவரோ, அவர் பரமபதம் ஏறவிரும்பின பொழுது, பயத்தைத்தெரிவிக்கின்ற இவைகளும் மற்றும் அனேகங்களு மான உத்பாதங்கள் காணப்பட்டன. (தூர்நிமித்தத்தைக்கண்டு) பயந்த வரும் கௌரவராஜருமான அந்த யதிஷ்டரார் சிலகாலம் சென்ற பிறகு, விருஷணிகளுடைய கூட்டமானது உலக்கையால் கொல்லப்பட்ட தென்றும் வாலு-தேவரும் பலராமரும்மட்டும் விடப்பட்டார்களென்றும் கேள்விப்பட்டிப் பிராதாக்ஷினை அழைத்து, 'என்ன செய்வோம்?' என்று சொன்னார். விருஷணிகள் பிராம்மணசாபத்தால் தூண்டப் பட்டு ஒருவனாயொருவர் எதிர்த்து மடிந்தார்களென்று கேள்வியுற்று அந்தப் பாண்டவர்கள் மிக்கமனவருத்தம் அடைந்தனர். (பாண்டவ) வீரர்கள் சார்க்கமென்னும் வில்லையுடையவரான கிருஷ்ணபகவான் மரிப்பதென்பது 'ஸமுத்தரம் வற்றியதுஎன்பது போன்றது' என்று அவ ருடைய மாணத்தை சுப்பில்லை. அந்தப் பாண்டவர்கள், (விருஷணிகள்) உலக்கையினால் கொல்லப்பட்டனரென்பதை உள்ளத்தில் நினைத்துத் துக்கமும் சோகமுமுள்ளவர்களும் வாட்டமுற்றவர்களும் மனத்தில் (வேறு) பிரவிருத்தியற்றவர்களுமாக உட்கார்த்திருந்தனர்" என்று கூறினார்.

இரண்டாவது அற்பாயம்.

—:o:—

(விஸ்வாமீதாரீ முதலியோர் துவாரகைக்கு வந்ததும், யாதவர் சில கர்ப்பினி வேஷம் பூண்ட வாய்பனுக்கு என்ன பிரக்தமென்று அம்முனிவரைக் கேட்டதும், அவர்க்கு யதுதலத்தை அழிக்கும் இருப்பிலக்கை பிறக்தமென்று சுபீத்ததும், உலக்கை பிறந்ததும், யாதவர்க்கு அந்தனைப் பொடியாக்கிக் கடலில் கொட்டியதும்.)

ஐனமேஜயர், "பகவானே! வாலு-தேவர் பார்த்துக்கொண்டிருக்குப்போது, அந்தகர்களும் விருஷணிகளும் மஹாரதர்களான போஜர்களும் எவ்விதம் அழிந்தனர்?" என்று வினவினார். வைசம்பாயனர், "முடிபத்தாராவது வருஷம் வந்தவுடன், விருஷணிகள் பெரிய குற்றத்தைச் செய்தனர். (அதனால்) அவர்கள் காலத்தால் தூண்டப்பட்டி

ஒருவரை பொருவர் உலக்கைத் துணுக்குக்களால் அடித்துக்கொண்டனர்' என்று சொன்னார்.

ஜனமேஜயர், "பிராமணப்பிரேஷ்டரே! வீரர்களான அந்த கிருஷ்ணிகளும் அந்தகர்களும் போஜர்களும் எவரால் சபிக்கப்பட்டு நாசத்தை அடைந்தார்கள்? நீர் இதனை எனக்கு விரிவாகச் சொல்லும்" என்று வினவ, வைசம்பாயனர் சொல்லத்தொடங்கினார். "ஸாரணீன முதன்மைபாட்கொண்ட வீரர்கள், கிப்பவாமித்திரரும் கண்வரும் தபோதனரான காரதரும் துவாரகைக்கு வந்திருப்பதைக் கண்டு, அவர்கள் தெய்வத்தின் ஆஜ்ஜலையினால் பிடிக்கப்பட்டவர்களாகி ஸாம்பீணஸ்திரீயைப்போல் அலங்கரித்து முன்னிட்டிக்குகாண்டு அம்முனிவர்களிடம் சென்று, 'ரிஷி களே! இவள் புத்திரனை கிரும்புகின்றவனும் அளவற்றதேஜஸுள்ளவனுமான பப்ருகிணுடைய மனைவி. இவள் ஏதைப் பெறுவாள்? நன்கு பாருங்கள்' என்று சொன்னார்கள். அரசரே! நராதிரே! இவ்விதம் சொல்லப்பட்டவர்களும் கிபீதமான வார்த்தையினால் அவமதிக்கப்பட்டவர்களுமான அந்த முனிவர்கள் அவர்களுக்குக் கூறின மறுமொழியைக்கேளுப ராஜரே! பிறகு, துராத்மாக்களான அவர்களால் அவமதிக்கப்பட்ட முனிவர்கள் கோபத்தால் கண்மன் சிவந்து ஒருவரையொருவர் பார்த்துக்கொண்டு (அவர்களை நோக்கி), 'வாஸுதேவருடைய புத்திரனை இந்தஸாம்பன் கிருஷ்ணிகளும் அந்தகர்களும் அழிவதன்பொருட்டுக் கோரமான இருப்புலக்கையைப் பிறப்பிப்பான்; அதனால் மிக்க கெட்ட நடைபுள்ளவர்களும் கொடியவர்களுமான நீங்கள் சினங்கொண்டு, பலராமரையும் கிருஷ்ணரையும் தவிரக் குலத்தை முழுதும் அழிக்கப்போகிறீர்கள். ஸ்ரீமாமும் கலப்பையை ஆயுதமாகக் கொண்டவருமான பலராமர் சீரத்தை விட்டுவிட்டு ஸமுத்திரத்தில் பிரவேசிக்கப்போகிறார். ஜீரன் என்னும் செம்படவன், பூமிவில் சயனம் செய்துகொண்டிருக்கும் கிருஷ்ணரைப் பிளக்கப் போகிறான்' என்று சொன்னார்கள். அந்த முனிவர்கள் அவ்வாறு சொல்லிவிட்டு, பிறகு, 'வந்தவழியே சென்றனர்.' பிறகு, முடிவை அறிந்தவரும் சிறந்த புத்தியுள்ளவருமான வாஸுதேவர் அப்பொழுது இதைச் செவியுற்று அந்த கிருஷ்ணிகளை நோக்கி, 'அக்குலத்திற்கு அவ்விதம் வரவேண்டியதே' என்று சொன்னார். அப்பொழுது, அவர் இவ்விதம் சொல்லிவிட்டுப் பட்டணம் சென்றார். ஜகத்திற்குப்

1. 'தேசவரை அடைந்தாட்கள்' என்பத வேறுபாடும். அதற்கு, 'வாங்கக் கொடுத்த சாபத்தை நீர் பொறுத்ததுக்கொண்டவேண்டுமென்று தியானம்செய்தார்கள்' என்பது பழையபாடம்.

பிரபுவான அவர் வித்தாரத்ததை வேறுவிதமாகச் செய்ய விரும்பவில்லை. பிறகு, மறுநாள், ஸாய்பன் விருஷ்ணிகுலத்திலும் அந்தக் குலத்திலுமுள்ள ஆண்களைப் பஸ்மமாகச் செய்வதும் விருஷ்ணிகளையும் அந்தக்களையும் கொல்வதற்காக (வந்த) யமதூதன் போன்றதும் பெரிதும் சாபத்தால் உண்டானதும் கோரமுமான உலக்கையைப் பெற்றான். அதை அரசனிடம் தெரிவித்தார்கள். ராஜரே! அரசன் மிக்க மனவருத்தமுற்று அதைச் சிறியபொடியாகச் செய்வித்தான். வேலைக்காரர்கள் அந்தப் பொடியை ஸமுத்திரத்திலும் போட்டுவிட்டார்கள். அவர்கள் ஆஹுகள் விருஷ்ணர் பலராமர். மஹாத்மாவான பப்ரு இவர்களுடைய உத்தரவின்பேரில், 'இது முதல் இந்நகரில் விருஷ்ணிகுலத்தினரும் அந்தக் குலத்தினரும் நகரவாசிகளுடைய அனைவரும் கள்ளையும் சாராயத்தையும் (பானம்) செய்யக்கூடாது. எந்த மனிதனாவது பானம் செய்ததாக எங்களுக்குத் தெரிந்தால், அவன், தான் செய்ததற்காகத் தன்பந்துக்களுடன் உயிரோடு குலத்தில் ஏறிவீண்டும்' என்று பட்டணத்தில் பறையறையச் செய்தனர். பிறகு, ஜனக்களொல்லாரும் அப்பொழுது மஹாத்மாவான அந்த மன்னருடைய உத்தரவை அறிந்து ராஜ பயத்தினால் நியமத்தைச் செய்துகொண்டனர்.

மூன்றாவது அத்தியாயம்.

—:0:—

(வாலுதேவர் துவாயகையில் பல உற்பாதங்களைக் கண்டு களித்தாரின் சாபத்தை நீர்த்து அதனை உண்மையாக்கி விருஷி யாதவிகளைத் தீர்த்த யாத்திரை செய்யக் கட்டளைப்பட்டது.)

இவ்விதம், விருஷ்ணிகளும் அந்தக்களும் அடங்கியிருக்கும் போது காலமானது (கோட்டான் முதலான வடிவத்துடன்) எல்லாருடைய வீடுகளிலும் தினந்தோறும் ஸஞ்சரித்தது. பயங்கரனும் விசாலமாக இருப்பவனும் முண்டனும் கருமைநிறமும் பொன்றிறமுமுள்ள வனுமான புருஷன் விருஷ்ணிகளுடைய வீடுகளில் பிரவேசித்து பீண்டிட்டு ஒரிடத்தில் மறைந்தான். அப்பொழுது, சிறந்த வில்லாளிகள் வசூக்கணக்கான கணைகவரல் அவனை அடித்தார்கள். எல்லாப் பிராணிகளையும் கொல்பவனான அவனை அடிக்கக் கூடவில்லை. விருஷ்ணிகள் அந்தக்கள் இவர்களுடைய காசத்தின்பொருட்டுத் தினந்தோறும் மயிரைச்

சிலிரக்கச் செய்கின்றவைகளும் பயங்கரமானவைகளுமான பல பெருங் காற்றுக்கள் உண்டாயின. தேர்வீதிகள் அதிகமான எலிகளூள்ளவவும் உடைக்கப்பட்ட மண்பாத்திரங்களுள் வானவுழாக இருந்தன. இரவில், தூங்குகின்றவர்களுடைய கூந்தல்களையும் நகங்களையும் எலிகள் தின்றன. கிருஷ்ணிகளுடைய வீடுகளில் நாசனாவாய்ப் பட்சிகள் 'சீ சீ, கூ சீ' என்று சப்தித்தன. அந்தச் சப்தமும் இரவும் பதலும் ஓயவில்லை. பாரதிரே! ஸாரஸபகூபிகள் கோட்டான்களையோலச் சப்தித்தன. ஆடுகள் கரிகளையோல ஊட்டாயிட்டன. அப்பொழுது, வெண்மை கிறமுள் எவைகளும் சிவந்த பாதங்களுள் எவைகளுமான கம்பாதங்களுள்ளும் பறவைகள் காலத்தால் தூண்டப்பட்டு கிருஷ்ணிகளின் வீடுகளிலும் அந்தகர்களின் வீடுகளிலும் வருசரித்தன. பசுக்களிடத்திலும் ஒட்டகங்களிடத்திலும் ¹ அஸ்வதாரிகளிடத்திலும் கழுதைகளும், நாய்களிடத்தில் பூனைகளும், கீரிகளிடத்தில் எலிகளும் சிறந்தன. அப்பொழுது, கிருஷ்ணிகள் வெட்கமன்றிப் பாபகாரியங்களைச் செய்தார்கள். அவ்வாறே, பிராமமணர்களையும் சித்ருக்களையும் தேவர்களையும் ² துன்பப்படுத்தினார்கள்; ஆசாரியர்களையும் அவ்வதித்தார்கள். ³ பலராமரையும் கிருஷ்ணரையும் அவமதிக்கவில்லை. பத்தினிகள் பர்த்தாக்களை வஞ்சித்தார்கள். அவ்வாறே, பர்த்தாக்கள் பத்தினிகளை வஞ்சித்தார்கள். ஜவலிக்சும்படி செய்யப்பட்ட அக்னியாவது கீலமாகவும் சிவப்பாகவும் மஞ்சள் வர்ணமாகவும் நுக்கிற சூவாலைகளைத் தனித்தனியாக உண்டு பண்ணிக்கொண்டு இடமாகச் சுற்றிற்று. அந்தப்பட்டனத்தில் தினந்தோறும் ஸலியன் உதயகாலத்திலும் அஸ்தமனகாலத்திலும் தலைபற்ற புருஷசீரங்காளால் நெருக்கமாகக் குழப்பட்டவனாகக் காணப்பட்டான். பாரதிரே! சத்தமாயிருக்கும் சமையலறைகளில் மிகவும் நன்றாகப் பக்குவம் செய்யப்பட்டிருக்கும் அன்னத்தில் ஆயிரக்கணக்கான புழுக்கள் காணப்பட்டன. புன்பாஹமந்திரம் சொல்லும்படி செய்து மஹாத்மாக்கள் ஜபம் செய்துகொண்டிருக்கும்போது, ஜனங்கள் ஓடும் ஓலிகள் மீட்டப்பட்டன; ஒருவனுள் காணப்பட்டவில்லை. அவர்களெல்லாரும் கரஹங்காளால் அடிச்சடி வழிமலரிக்கப்பட்டும் ஒருவர் மற்றவருடைய நகைத்திரத்தைப் பார்த்தார்கள், எவ்விதத்திலும் தம் நகைத்திரத்தைப் பார்த்தவில்லை. கிருஷ்ணிகளுடைய வீட்டிலும் அந்தகர்க

1 குதிரையினிடத்தில் கழுதைவினால் பிறந்தவை.

2 'படைத்தாரன்' என்பது வேறுபாடம்.

3 பலராமரும் கிருஷ்ணருடைய அவ்விதம் செய்யவில்லை என்பதாம்.

ஞடைய வீட்டிலும் சப்திக்கின்ற பாஞ்சஜன்யத்தைச்சற்றிக் கழுதைகள் பயங்கரமான ஸ்வரத்துடன் சப்தித்தன. வாஸுதேவர், இவ்விதம் நேர்த்திருக்கும் காலத்தின்மறுதலையும் பதின்முன்றாவதுநாளில் அமாவாஸ்யைவந்ததையும் கண்டு, அவர்களைப்பார்த்து, 'ராகுவிஞால் மறுபடியும் இந்தச் சதுர்த்தசியானது பூர்ணிமையாகச் செய்யப்பட்டது பாரதபுத்தம் நெருங்கினபொழுது நேர்ந்த இது இப்பொழுதும் நம் முடைய நாசத்தின்பொருட்டு வந்துவிட்டது' என்று சொன்னார். கேசியைக்கொன்றவரான அந்த ஜனூர்த்தனர் அந்தக் காலத்தைப் பற்றி ஆராய்ந்து ஆலோசித்தாக்கொண்டே முப்பத்தாறாவது வருஷம் வந்துவிட்டதாக எண்ணினார். பிறகு, அவர், 'புத்திரமோகத்தால் நன்கு தபிக்கப்பட்டவளும் பந்துக்களையிழந்தவளுமான கார்தாரியானவள் துயரத்துடன் எதைச்சொன்னாளோ அது இதோ வந்துவிட்டது. முன்பு ஸேனைகள் அணிவகுக்கப்பட்டிருக்கும்போது மிகக்கொடியவைகளான உத்பாதங்களைக்கண்டு யுதிஷ்டிரர் எதைச் சொன்னாரோ அது இதோ வந்துவிட்டது' என்று சொன்னார். பகைவரை அடக்குபவரான வாஸுதேவர் இவ்வாறு சொல்லிவிட்டு அந்த வசனத்தை உண்மையாகவே செய்யவிரும்பி அப்பொழுது தீர்த்தயாத்திரை செய்ய வேண்டுமென்று கட்டளைவிட்டார். அப்பொழுது, வேலைக்காரர்கள், கிருஷ்ணருடைய உத்தரவின்மேல், 'புருஷர்மேஷ்டர்களே! ஸமுத்திரத்தைக்குறித்துத் தீர்த்தயாத்திரை செய்யவேண்டும்' என்று பறையசச் செய்தார்கள்.

நான்காவது அத்தியாயம்.

—:—

(துவாரகா வாலிகல் தீக்கனவு கண்டதும் வாஸுதேவர் கட்டளைப்படி பிரபாலகேதாரம் சென்றதும், அங்கே பாட்டுக் கூத்துக்களுடன் தடித்ததும், ஸாய்கி கிருதவர்மாவை நித்தித்ததும், ஸயமந்தக மணியின்வரலாறுகேட்டு வருத்திய ஸத்யபாமையை மகிழ்வித்தற்காக ஸாய்கி கிருதவர்மாவைக் கொன்றதும், உலக்கைத்தூணாவண்டான புங்கவாஸ் ஓருதிறத்தாரும் ஒருவரை ஒருவர் கொன்றதும்.)

ஸ்வபன்னங்களில், கருமை நிறமுள்ளவரும் வெண்மை நிறமுள்ள பித்தருள்ளவளுமான ஸ்திரீயானவள் கதைத்துக்கொண்டு இரவில்

துவாரகையில் பிரவேசித்து (ஸ்திரீகளுடைய மங்களதந்து முதலான வற்றைத்) திருடிக்கொண்டு ஓடினாள். கனவில், பயங்கரமான கழுஞ்சுகள், அக்னி ஹோத்திர கிருதங்களிலும் 'வாஸ்துக்களின்' நடுவிலும் வீடுகளிலும் கிருஷ்ணிகளையும் அந்தகர்களையும் தின்றன. அலங்காரங்களும் குடையும் த்வஜங்களும் கவசங்களும் மிக்க பயங்கரர்களான ராக்ஷஸர்களால் அபஹரிக்கப்படுகின்றனவாகக் காணப்பட்டன. அப்பொழுது, அக்னியினால் கொடுக்கப்பட்டதும் வஜ்ரம்போன்ற நாபியுள்ளதும் உருக்குமயமானதுமான கிருஷ்ணானுடைய அந்தச் சக்கரமும் கிருஷ்ணிகள் பார்த்துக்கொண்டிருக்கும்பொழுதே ஆகாயம் சென்றது. மனம்போன்றவேகமுள்ளவைகளும் குதிரைகளும் சிறந்தவைகளுமான அந்த நான்கு குதிரைகளும், தாருகன் பார்த்துக்கொண்டிருக்கும் பொழுதே, ஆயத்தமாக இருப்பதும் திவ்யமானதும் சூரியன்போல விளங்குகின்றதுமான ரதத்தை இழுத்துக்கொண்டு ஸமுத்திரத்துக்கு மேலே சென்றன, பலராமராலும் கிருஷ்ணராலும் நன்குபூஜிக்கப்பட்ட சிறந்த த்வஜங்களாக இருக்கும் அந்தப் பனைமரமும் கருடனும் தேவலோக வாலிகளான அப்ஸரஸ்திரீகளும் (ரதங்களை) மேலே இழுத்தனர். தேவர்கள், 'தீர்த்தபாத்திரைக்குச் செல்லுங்கள்' என்று சொன்னார்கள். பகவானான கிருஷ்ணரைத் தரிசித்தும் பரிசித்தும் தியானித்தும் விஸ்தரமான ஸுகத்தை அடைந்தவர்களான அந்தத் தேவர்கள் ஸவர்க்கத்திற்குச் செல்லவேண்டியதற்காக விமானங்களோடு ஆகாயம் சென்றனர். பிறகு, புருஷாரோஷ்டர்களும் மஹாரதர்களுமான அந்த கிருஷ்ணிகளும் அந்தகர்களும் அந்தப்புரங்களுடன் (துவாரகையை விட்டுச்) செல்ல விரும்பமுள்ளவர்களாகித் தீர்த்தபாத்திரையை விரும்பினார்கள். பிறகு, (அழகினால்) மனத்தைச் கவருகின்றவர்களான அவர்கள் காலத்தால் தூண்டப்பட்டவர்களாகி ஸந்தோஷத்துடன் பானம் செய்யத் தகுந்ததையும் மாம்ஸத்தையும் மதுக்களையும் மிகுதியாகவும் பற்பலவிதமாகவும் விரைந்து செய்தனர். பிறகு, கள்ளில் ஆசையுள்ளவர்களும் செல்வம் நிறைந்தவர்களும் கொடிய சக்தியுள்ளவர்களுமான அவர்கள் வாகனங்களுடனும் குதிரைகளுடனும் யானைகளுடனும் பட்டணத்திலிருந்து வெளிப்புறப்பட்டனர். பிறகு, அதிகமான தின்பண்டங்களும் சூடிக்கத்தக்கவைகளுமுள்ளவர்களும் மனைவிகளோடுகூடியவர்களான அந்த யாதவர்கள் அப்பொழுது பிரபாஸத்தில் குறிப்பிடப்பட்ட வீட்டில் வலித்தனர். பிறகு, யோகத்தை அறிந்தவரும் மோக்ஷத்

1) வீடுகட்டத் தகுந்த பூயிகள்.

தில் பண்டிதருமான அந்த உத்தவர் அவர்கள் ஸமுத்திரத்தினருகில் வலிப்பதைப் பார்த்து அந்த வீரர்களிடம் அனுமதிபெற்றுக்கொண்டு சென்றார். வந்தனம் செய்து அஞ்சலிசெய்துகொண்டு புறப்பட்டவரும் மஹாத்மாவுமான அந்த உத்தவரை, விருஷ்ணிகளுடைய நாசத்தை அறிந்தவரான வாஸுதேவர் தடுக்க விரும்பவில்லை. பிறகு, காலத்தால் சூழப்பட்டவர்களும் மஹாரதர்களுமான அந்த விருஷ்ணிகளும் அந்தவர்களும் உத்தவர் தேஜஸிலை ஆகாயத்தையும் பூமியையும் வியாபித்துக் கொண்டு செல்லுகின்றதைப் பார்த்தார்கள். அந்த மஹாத்மாக்களான பிராமணர்களுக்காக வித்தம் செய்யப்பட்டதும் ஸுரையின் வாஸுதேவரையே கடிந்துமான அன்னத்தை அவர்கள் 'குரங்குகளுக்குக் கொடுத்தார்கள். பிறகு, கரிமையான பராக்ரமீயுள்ள அவர்களுக்குப் பிரபாஸத்தில் அநேகம் தூயங்கனால் நெருங்கியதும் நடர்கவராலும் நடத்தக்கர்களாலும் வியாபிக்கப்பட்டதுமான சிறந்தபானம் நடந்தது. கிருஷ்ணனுடைய ஸந்தியில் கிருதவர்மாவுடன் பலராமரும் புயுதானனும் கதனும் பப்ருவும் பானஞ்செய்தார்கள். பிறகு, ஸபையின் நடுவில் மிக்கமதமுள்ளவனான புயுதானன் கிருதவர்மவைப் பரிஹரித்தும் அவமதித்தும், 'ஹார்த்திய! எந்தகூத்திரியன், (தான்) கொல்லப்பட்டாலும் இறந்தவர்களைப்போலத் தூங்குகின்றவர்களைக் கொல்லுவான்? உன்னால்செய்யப்பட்ட அந்தக்காரியத்தை யாதவர்கள் பொறுக்கவில்லை' என்று சொன்னான். புயுதானனால் இவ்விதம் சொல்லப்பட்டவுடன், ரதிகர்களுள் சிறந்தவனான பிரத்யம்னன் கிருதவர்மாவை அவமதித்து அந்தவசனத்தைப் பூஜித்தான். பிறகு, கிருதவர்மாவானவன் கரிஞ்சினம்கொண்டு அப்பொழுது அவனை அவமதிப்புடன் இடக்கையினால் காண்டித்துக் கொண்டு, 'புத்தத்தில் கையறுகப்பட்டவனும் பிராயோபவேசம் செய்தவனுமான பூரிப்ரவஸை வீரனான நீ எவ்வாறு மிக்கக்கொடியவகன் செய்து விழ்த்தினாய்?' என்று சொன்னான். அவனுடைய இவ்விதமான வசனத்தைக்கேட்டுச் சத்துருவீரர்களைக் கொல்லவரான வாஸுதேவர்கோபங்கொண்டு கோபத்தோடுகூடின நேத்திரத்தினால் குறுக்காகப் பார்த்தார். ஸ்யமந்தகமெண்ணம் எந்தமணியானது ஸத்ராஜித்தினிடமிருந்ததோ அதைப்பற்றிய கதையை ஸாத்யகியானவன் மதுஸூதனருக்குச் சொன்னான். அப்பொழுது, ஸத்யபாமையானவன் அதைக்கேட்டு மிக்க கோபங்கொண்டு கிருஷ்ணருக்குக் கோபத்தை உண்டி

1. 'பிராமணர்களுக்கென்ற வித்தம் செய்ததை வேறுவகையில் சொல்லிட்டது ஆயுளின் குறைவுக்குக் காரணம்' என்பது பழையவுரையில் கருத்து.

பண்ணிக்கொண்டும் அழுதுகொண்டும் கிருஷ்ணருடைய ஸம்பம் சென்றான். பிறகு, ஸாத்தியானவன் கோபத்துடன் எழுந்திருந்து, 'திரொளபதியின் ஐந்துகுமாரர்கள் கிருஷ்ணத்யும்னன் சிகண்டி இலங்க ளுடைய ஸ்தானத்தை நான் அடைகிறேன். அவ்வாறு, உண்மையாகச் சபதம்செய்கிறேன். அழகிய இடையுள்ளவளே! நிதிராகாலத்தில் நித்திரைசெய்யும் அவர்களைத் தூராத்மாவும் பாபியுமான எந்தக்கிருத வர்மாவானவன் அஸ்வத்தாமாவை உதவியாகக்கொண்டு கொன்றானே, அவனுடைய அபுளும் புகழும் இப்பொழுது முடிவுபெற்றன' என்ற வாக்கியத்தைச் சொன்னான். கோபங்கொண்ட அவன் இவ்விதம் சொல்லிவிட்டு, வாஸுதேவருக்கு ஸம்பத்திலிருந்து எதிர்த்துஓடிக்கத் தியினால் கிருதவர்மாவினுடைய தலையைவெட்டினான். அப்பொழுது, அவ்வாறே, நார்புறங்களிலுமுள்ள மற்றவர்களையும் கொல்லுகின்ற யுத்தானனைத் தடுப்பதற்காகக் கேசவர் ஓடினார். மஹராஜரீ! பிறகு, எல்லப்போஜர்களும் அந்தகர்களும் காலத்தின் வேற்றுமைபால் தூண்டப்பட்டு ஒன்றுசேர்ந்து யுத்தானனைச் சூழ்ந்துகொண்டார்கள். சிறந்த தேஜஸுள்ளவரும் காலத்தின் வேற்றுமைபை அறிந்தவருமான வாஸுதேவர், அவர்கள் கோபத்துடன் வேகமாக வருவதைக்கண்டும் கோபங்கொள்ளவில்லை. பிறகு, பாணத்தால் வெறிகொண்டவர்களும் காலதர்மத்தால் தூண்டப்பட்டவர்களுமான அவர்களோ, அப்பொழுது யுத்தானனை எச்சிற்பாத்திரங்களால் அடித்தார்கள். அதன்பிறகு, ஸாத்தியானவன் அடிக்கப்படும்பொழுது, நுக்மணியின் குமாரனை பிரத்யும்னன் கோபங்கொண்டு சினியின்புத்திரனுை ஸாத்தியானை விடு விப்பதற்காக வந்தான். அவன் போஜர்களோடு சண்டைசெய்தான். ஸாத்தியானவன் அந்தகர்களோடு சண்டைசெய்தான். அப்பொழுது, போர்புரிசின் மயங்களும் வீரர்களும் கைவன்மையினால் பிரகாசிக்கின்ற வர்களான அல்கிருவர்களும் (எதிரிகள்) அதிகமாக இருந்ததால் கேசவர் பார்த்துக்கொண்டிருக்கும்பொழுதே கொல்லப்பட்டார்கள். பிறகு, யதூநந்தனரான மாதவர் ஸாத்தியும் புத்திரனும் கொல்லப் பட்டதைக்கண்டு கோபங்கொண்டு ஒரு பிடி 'வரகங்களைப் பிடுங்கினார் அந்தப்பிடி பயங்கரமும் வஜரம் போன்றதும் உருக்கினால் செய்யப் பட்டதுமான உலக்கையாயிற்று. வாஸுதேவர் அதனால் எவ்வெவர்கள் எதிரிலிருந்தார்களோ அவர்களைபெல்லாம் அடித்தார். பிறகு, அந்தகர்களும் போஜர்களும் சைனேயர்களும் கிருஷ்ணிகளும் காலத்தால் தூண்

1. ஒரு வகைக் கோரை.

P. 2.

டப்பட்டுப் போரில் உலக்கையாளர் ஒருவரையொருவர் அடித்துக் கொண்டார்கள். மனிதர்களைக் காப்பவரே! ராஜரே! பிரபுவே! அவர்களுள் எவனாக இருந்தாலும் கோபங்கொண்டு ஏரகத்தை எடுத்தால் அது அப்பொழுது வஜ்ரமானதுபோலக் காணப்பட்டது. அப்பொழுது, த்ருணமும் உலக்கையாகக் காணப்பட்டது. ராஜரே! அவையெல்லாம் பிரம்மண சாபத்தால் செய்யப்பட்டனவென்று தெரிந்து கொள்ளும். அரசரே! அவர்கள் அந்தத் த்ருணங்களால் சுழற்றிச் சுழற்றி அடித்தார்கள். அந்தப் புல் அப்பொழுதே வஜ்ரத்தினாலாகிய உறுதியான உலக்கையாகக் காணப்பட்டது பாரதரே! மகன் தந்தையை யும் தந்தை மகனையும் கொன்றனர். மதம்பிடித்த அவர்கள் யுத்தம்செய்து கொண்டு ஒருவர்மீதொருவர் விழுந்தனர். அந்தக் குரூரர்களும் அந்த கர்களும் விட்டிற்பூச்சிகள் நெருப்பில் விழுவதுபோல விழுந்தனர். கொல்லப்படுகின்ற ஒருவனுக்கும் ஒடுவதில் புத்தி உண்டாகவில்லை. அப்பொழுது, சிறந்த கைகளுள்வரும் காலத்தின் மாறதலை அழிந்த வருமான அந்த வாஸுதேவர் உலக்கையைப் பிடித்துக்கொண்டு பார்த்துக்கொண்டே நின்றார். பாரதரே! அவர் ஸர்ப்பனும் ராருதேவ்ணனும் பிரத்யுன்னனும் அநிருத்தனும் கொல்லப்பட்டதைப் பார்த்தாறகு கோபங்கொண்டார். சார்வகத்தையுட சக்ரத்தையும் கதையையும் எந்தி யவரான அந்த வாஸுதேவர், கதனும் பித்திருப்பவதைக் கண்டு யிக்க கோபங்கொண்டு, அப்பொழுது, (அவர்களை) மிச்சமின்றிச் செய்தார். (அவ்வாறு) கொல்லுகின்றவரான அந்தக் தேசவரை நோக்கி யிக்க தேஜஸுள்ளவனும் பகைவரின் பட்டணங்களை ஜயிப்பவனுமான பட்டுவும் தாருகனும் சொல்லியதைத் தெரிந்துகொள்ளும். (அதாவது) 'பகவானே! மிகுதியான எல்லா மனிதர்களும் உம்மால் கொல்லப்பட்டனர். பல ராமரிருக்கும் இடத்தைத் தேடும். அவர் இருக்குமிடம் செல்வோம்' என்பது.

ஐத்தாவது அத்தாயம்.

—:0:—

(வாஸுதேவர் பலாமரைத் தேடித் கண்டதும், தாருகனைப் பாண்டவ
ரிடம் அனுப்பியதும். பலாமர் சேஷனுக்கி கடலிற் சென்றதும்,
வாஸுதேவர் சரீரத்தை விடுவதற்கு யோசன்தோடு படு
த்ததும், வேடம் மீடுகமெக்மெண்ணி அவரை அடித்துப்
பச்சாத்தாப்பபட அவர் அவனுக்கு முக்திகோடு
த்துத் தாமும் பாம்பதமடைத்ததும்)

பிறகு, வாஸுதேவரும் தாருகனும் பப்ருவும் பலாமரிருக்கு
மிடத்தைக் குறித்து வேகமாகச் சென்று, அளவற்ற பராக்ரமமுள்ள
வரும் ஒருவருமில்லாதவிடத்தில் மூர்த்தினடியில் உட்கார்ந்து ஆலோசித்
துக்கொண்டிருப்பவருமான பலாமரைப்பார்த்தார்கள். பிறகு, மஹான
பாலரான வாஸுதேவர் அருகில் சென்று அப்பொழுது தாருகனை
நோக்கி, 'நீ கொளவர்களிடம் சென்று பார்த்தவிடத்தில் யாதவர்களுக்கு
நேர்ந்த இப்பெரியநாசத்தை முழுதும் சொல். பிறகு, அர்ஜுனன், யாத
வர்கள் பிரம்மனை சாபத்தால் மரித்ததைக்கேட்டுச் சீக்கிரம் இங்குவாட்
டும்' என்று உத்தரவு செய்தார். இவ்வாறு சொல்லப்பட்டவனும் பிரஜ
ைஞையை இழந்தவனுமான அந்தத்தாருகன் அப்பொழுது தேத்தோடு
குருதேசத்தைப் போக்கிச் சென்றான். பிறகு, வாஸுதேவர், தாருகன்
சென்றவுடன் அருகிலிருக்கும் பப்ருவைப் பார்த்து, 'நீ ஸ்திரீகளை மகிப்ப
தற்காகச் சீக்கிரம் செல். அவர்களைத் திருடர்கள் பொருளில் ஆசை
கொண்டு துன்பம் செய்யவேண்டாம்' என்று சொன்னார். கேசவரால்
உத்தரவு செய்யப்பட்டவனும் மதத்தால் கவரப்பட்டவனும் ஞாதிசுரு
டைய வதத்தினால் வருத்தமுற்றவனுமான அவன் புறப்பட்டான்.
ஒருவகை வினாந்துசெல்லுகின்றவனும் பிரம்மனைனால் சபிக்கப்பட்ட
வனுமான அந்தப் பப்ருவைக் கிருஷ்ணருக்கருகிலேயே யந்திரத்தில்
கட்ப்பப்பட்டிருந்ததும் பெரிதுமான வேடனுடைய உலக்கையானது
வேகமாக (விழுந்து) கொண்டது. பிறகு, உக்ரமான தேஜஸுள்ள யாத
வர், பப்ருகொல்லப்பட்டதைக் கண்டு, மூத்தகஸ்தேஹாதாரான பலா
மரை நோக்கி, 'சாயமே! நான் ஸ்திரீகளை ஞாதிகளிடம் ஒப்பிக்கிறேன்.
நீர் இவ்விடத்திலேயே என்னை எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருக்கும் என்று
சொன்னார். பிறகு, அவர் துவாரகா நகரம் சென்று, முந்தைய
நோக்கி, 'நீர் அர்ஜுனனுடைய வரவை எதிர்பார்த்துக்கொண்டு நின்ற

டைய எல்லா ஸ்திரீகளையும் ரக்ஷிபும். பலராமர் வனத்தின் மத்தியில் என்னை எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறார். நான் இப்பொழுது அலரிடம் செல்லப்போகிறேன். என்னால் யாதவர்களுடைய இந்த நாசமானது பார்க்கப்பட்டது. முன்பு, கௌரவப்ரேஷ்டர்களான மன்னர்களுடைய நாசமும் பார்க்கப்பட்டது. யாதவர்களில்லாமல் யாதவர்களுடைய இந்தப் பட்டணத்தைப்பார்க்க இப்பொழுது. என்னால் முடியவில்லை. ஆகையால், நான் காலகம் சென்று பலராமருடன் தவம் புரியப் போகிறேனென்னும் இதை என்னிடமிருந்து தெரிந்து கொள்ளும் என்ற வாக்கியத்தைச் சொன்னார்.

கேசவர் இவ்விதம் இந்த வாக்கியத்தைச்சொல்லியிட்டுத் தலை இருபாதங்களிலும் பட வந்தனஞ்செய்து வேகமாகச் சென்றார். பிறகு, ஸ்திரீகளோடும் சிறுவர்களோடும் கூடின அந்தப் பட்டணத்தில் பெரிய கூச்சல் உண்டாயிற்று. பிறகு, கிருஷ்ணர் அழகின்ற ஸ்திரீகளுடைய சப்தத்தைக் கேட்டுத் திரும்பி (வந்து), 'அர்ஜுனன் இந்தப்பட்டணத்திற்கு வரப்போகிறான். புருஷப்ரேஷ்டனை அவன் உலகத்தைக்கத்திலிருந்து விடுவிப்பான்' என்றுசொன்னார். பிறகு, அவர் சென்று, வனத்தில் வளந்தமான இடத்தில் ஒருவராக இருக்கும் அந்தப்பலராமரைப் பார்த்தார். பிறகு, கோவிந்தர் யோகம்செய்கின்ற அந்தப்பலராமருடைய முகத்திலிருந்து வெளிப்படுகின்றதும் வெண்மை நிறமுள்ள தாமரையிப்பெரிய நாகத்தைக்கண்டார். பிறகு, அவர் பார்த்துக்கொண்டிருக்கும் போது, சிறந்த பிரபலமுள்ளதும் ஆயிரம்தலைகளுள்ளதும் மலைபோல விசாலமான சரீரமுள்ளதும் சிவந்தமுகங்களுள்ளதாமான அந்த நாகமானது தனது அந்தப்பலராம) சரீரத்தை விட்டுவிட்டுப் பெருங்கடலில் பிரவேசித்தது. ஸமுத்திரத்தில் பிரவேசிக்கின்ற அதனைக்கண்டு அப்பொழுது ஸமுத்திரமானது நங்கு வரவேற்றது. ராஜரே! பூமியைத்தரிப்பவரும் சுத்தமான புத்தியுள்ளவருமான (அந்த) வங்கர்ஷணைத் தெய்வத்தன்மையுள்ள நாகங்களும் புண்ணிய நதிகளும் கார்க்கோடகனும் ஸாஸுகியும் தயாகனும் ப்ருதஸரவஸும் அருணனும் குர்ச்சானும் மீர்ப்பியும் சங்கனும் சூமுதனும் புண்ணிகனும் மஹாத்மாவான திருதரஷ்டிரனென்னும் நாகனும் ஸ்ரீபாதனும் க்ராதனும் சிதிப்ருஷ்டனும் நிகேதனும் சக்ரமந்தன் அதிஷ்டன் என்னும் இரண்டு நாகங்களும் நாகப்ரேஷ்டனான துர்முகனும் அம்பரீஷனும் ஸாக்ஷாத்ராஜாவான வரு

1. வேதபாடம்.

ஊழும் எதிர்சென்று நல்வரவு விசாரித்துக் கொண்டாடி அர்க்யம் பாத்தயம் (முதலான) விதிகளால் பூஜித்தார்கள். பிறகு, திவ்யஜ்ஞானமுள்ளவரும் எல்லாக்கதிகளையும் அறிந்தவரும் சிறந்த தேஜஸுள்ளவருமான வாஸுதேவர், பிராதா சென்றவுடன், சூன்யமான காசுகத்தில் ஆலோசனை செய்துகொண்டு ஸஞ்சரித்து, பிறகு, பூமியில் உட்கார்ந்தார். அப்பொழுது, அந்தக் கிருஷ்ணர் முன்பு தம்முடைய செய்கையினால் காந்தாரி சொன்ன எல்லா வாக்கியத்தையும் எச்சிற்பாயஸத்தைப் பூசிக் கொண்டபொழுது தூர்வாஸர் சொன்ன வாக்கியத்தையும் நினைத்தார். பிறகு, இருக்கவேண்டிய முறைப்படி இருப்பவர்களான குலஸ்தீர்களுக்கும் பசுக்களுக்கும் பிராமம்மாபிரேஷ்டர்களுக்கும் தர்மஹுஷ்டானத்தில் மனவுறுதியைக் கொடுத்தவரும் தேவர்களுக்கும் உத்பத்திகாரணரும் வரமளிப்பவரும் பிரமனுக்கும் தேவரும் கோவிந்தரென்று பெயருள்ளவரும் நித்யரும் பெரிய மஹிமைபொருந்தியவருமான வாஸுதேவர் அந்தகர்கள் விருஷ்ணிகள் இவர்களுடைய நாசத்தையும் கௌரவர்களுடைய நாசத்தையும் ஆலோசித்து இவ்வஸுகிவிருந்து (தம்முலகம்) செல்ல (அது) காலமென்றெண்ணிப் பிறகு இந்திரியங்களை அடக்கினார். எல்லாப் பொருள்களின் தத்வத்தையும் உணர்ந்தவரான அவர் தாம் தேவராக இருந்தும் முடிவுகங்களையும் பரிபாலிப்பதற்காகவும் தூர்வாஸருடைய சாபத்தைக்காப்பதற்காகவும் சர்வத்தை விட்டெண்ணியதற்காக நிம்மத்த காரணத்தை விரும்பினார். அந்தக் கிருஷ்ணர் இந்திரியங்களையும் வாக்கையும் மனத்தையும் அடக்கிச் சிறந்த யோகத்தை அடைந்து பரிந்துக்கொண்டார். அப்பொழுது, ம்ருகங்களை அடைய விரும்பமுள்ளவனும் சூந்ரணுமான ஜான் என்னும் வேடன் அவ்விடம் வந்தான். மிருகத்தில் ஆஸாபுள்ளவனான ஜானென்னும் அந்த வேடன், யோகத்தை ஆப்ரயித்துச் சயனம் செய்துகொண்டிருக்கும் பகவானை விரைந்து பாஸாத்தினால் உள்ளங்காலில் அடித்துவிட்டு அவரை எடுக்க விரும்பி அருகிலும் சென்றான். பிறகு, ஜான் என்னும் அந்த வேடன் யோகம்செய்கின்றவரும் பிரகாப்பரம் தரித்தவரும் அநேகம்மைகளுள்ளவருமான புருஷரைக் காட்டு நன்னைக்குறையும் செய்தவனாக எண்ணி மணம் மடுக்கி அவருடைய இலாண்டு பாதங்களையும் பிடித்துக்கொண்டான். அவன் செய்கையையும் பிறவியையும் பற்றின பச்சாத்தாபத்தினின்று தேறுதலடையும்படி செய்யப்பட்டவனாகி, புண்ணியத்தின் பயனான பக்தியோடு, முடிவற்ற பராஃமமுள்ளவரும் தேவருமான கிருஷ்ணரைத் தரிசித்துச் சர்வத்தை விட்டுத் தேவர்களால் ஸ்வர்க்கத்தை

அவ்வாயும்படி செய்யப்பட்டான். அப்பொழுது, அந்த வாஸுதேவர் முனிவர்களுடைய கூட்டங்காரல் பூஜிக்கப்பட்டு ஒளியினால் உலகங்களை விபாசித்துக்கொண்டு உயரச் சென்றார். ஆகாயத்தை அண்டி வான அலரை இந்திரனும் அய்யினீதேவர்களும் ருத்திரர்களும் ஆதித்யர்களும் வஸுக்களும் விஸ்வதேவர்களும் முனிவர்களும் வித்தர்களும் கந்தர்வப்ரேஷ்டர்களும் அப்ஸரஸுகளும் எதிர்கொண்டு வந்தார்கள். ராஜரே! சிறகு, பகவானும் உக்ரமான தேஜஸுள்ளவரும் (உலகங்களுக்கு) உத்பத்திகாரஸையும் அழிவற்றவரும் யோகாசாரியரும் மஹாத்மாவமான நாராயணர் ஒளியினால் ஆகாயத்தையும் பூமியையும் நிரப்பிக் கொண்டு அளவிட முடியாத மஹிமையுள்ளதான தம்முடைய ஸ்தானத்தை அடைந்தார். ராஜரே! அப்பொழுது தேவர்களும் ரிஷிகளும் சாரணர்களும் கந்தர்வப்ரேஷ்டர்களும் சிறந்த அப்ஸரஸுகளும் வித்தர்களும் வரத்யர்களும் அருகில் வந்து கிருஷ்ணரை நமஸ்கரித்துப் பூஜித்தார்கள். ராஜரே! ஈசான அந்தக் கிருஷ்ணரைத் தேவர்கள் கொண்டாடினார்கள். முனிப்ரேஷ்டர்கள் ருக்குக்களால் பூஜித்தார்கள். கந்தர்வர்கள் ஸ்தோத்திரம் செய்துகொண்டு நின்றார்கள். இந்திரன் மீர்தியோடு கொண்டாடினான். (தேவர்கள்), 'பகவானே! சரங்கமென்னும் வில்லை எந்தியவரே! உமக்கு நமஸ்காரம்; நமஸ்காரம். நீர் தர்மத்தை நிலைநிறுத்தவேண்டியதற்காகப் பூமியில் அவதரித்தீர். உம்மால் உம்ஸன் முதலான வல்லாத் தேவசத்துருக்களும் கொல்லப்பட்டுப் பாரத்தால்வாடின பூமியானது நிலைநிறுத்தப்பட்டது. பிரபுவே! திவ்யமும் ஜகையற்றதும் அளவிடமுடியாத மஹிமையுள்ளதும் அறியமுடியாததும் வேதங்கால் அடையத் தகுந்ததும் சிறந்ததுமான ஸ்தானத்தை அடையும். ஒவ்வொரு கல்பத்திலும் சிறந்தும் இறந்தும் கஷ்டப்படும் ஜீவர்களையும் காப்பாற்றும்' (என்று சொன்னார்கள்). தேவக்கூட்டமானது இவ்வாறு சொல்லிக்கொண்டு பின்சென்று, ஸ்ரீபுடன்குடின அவர்மீது பூமாரியைப் பொழிந்தது. ராஜரே! ² அவர் ஸலியனுடைய மத்தியில் பிரவேசிக்கும்பொழுது அவ்விடமிருந்து அசீரி வாக்கானது, 'தேவர்களே! நான்கு கைகளுடன் குடினதும் மேன்மை பெற்றதும் ஜீவித்திருப்பதும் ³ உறுதியாக இருப்

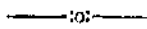
1. 'அறியத் தகுந்ததும்' என்றும் கொள்ளலாம்.

2. 'பரவிஷ்டம் தந்த' என்ற யாத்திரைபட்டது.

3. 'உயினை இழந்ததும்' என்றும் கொள்ளலாம். 'உயினை இழந்ததாயினும் உயிருள்ளதுபோலவே இருக்கும்' என்னுடைய சரீரத்தைப் பூஜியுங்கள்' என்றும் சூத்திர விளக்குகிறது.

பதும் பூயியிலிருப்பதும் அவ்வற்ற மலரிமையுள்ளதுமான என்னுடைய இர்தஸ்வரூபத்தைப் பூஜிப்புகள். நான், எப்பொழுதும் இதில் வாஸம் செய்கிறேன்' என்று சொல்லிற்று. பிரம்மாவை முதன்மை யாகக்கொண்டவர்களும் தேவர்களுடையவர்களும் அந்தத் தேவர்கள் அந்தப் பரமபதத்தை அடையமுடியாமல் துருட்டித் தேவரைப் பக்தி யுடன் புத்தியினால் நினைத்துக்கொண்டும் அவருடைய குணங்களைக் கீர்த்தனம் செய்துகொண்டும் சுபமான தம் தம் உலகங்களை அடைந் தார்கள்.

ஆறுலகு அத்யாயம்.

(நாகுகள் ஹஸ்திபுரம் சென்று யாதவபுத்ததைப் பாண்டவர்களுக்குத் தெரிவித்தவர், அர்ஜுனன் துவாரகை சென்று நகீமீனி முதலிய வர்களைத் தேற்றி லஸுதேவரிடம் போனது.)

நாகுகளும் குருதேசம் சென்று மஹாரதர்களான பார்த்தர் களைக்கண்டு, 'விருஷ்ணிகள் ஒருவரோடொருவர் உலக்கையால் போர் புரிந்து உயிர் துறந்தனர்' என்று கூறினான். விருஷ்ணிகளும் போஜர்களும் அந்தர்களும் குகுகர்களும் மரித்தார்களென்பதைக் கேட்டு, பாண்டவர்கள் சோகத்தால் வாட்டமுற்றவர்களும் மனம் கிழ் கிவைவர்களுபாயினர். பிறகு, வாஸுதேவருக்குப் பரியமுள்ள தோழ னான அர்ஜுனன் அவர்களிடம் உத்தரவுபெற்றுக்கொண்டு அம்மாணப் பார்ப்பதற்குச் சென்றான். 'இது இல்லை' என்றும் சொன்னான். பிரபுவே! வீரனான அந்த அர்ஜுனன் நாகுகளுடன் விருஷ்ணிகளுடைய இருப் பிடம் சென்று, கணவனை இழந்த மங்கைபோலிருக்கும் துவாரகையைப் பார்த்தான். எந்த ஸ்திரீகள் முன்பு லோகநாதரான கிருஷ்ணரைத் தலைவராகக் கொண்டவர்களாக இருந்தார்களோ அவர்கள் அப்பொழுது நாதரை இழந்தவர்களானார்கள். அவர்கள் பார்த்தனை நாதனைக்கண்டு அழுதார்கள். கிருஷ்ணருடைய மனைவிகளான பதினாறுபிரம்ஸ்திரீகளும், அர்ஜுனன் வந்ததைக்கண்டவுடன், உரக்கச்சித்தித்தனர். அர்ஜுனன், கிருஷ்ணரையும் புத்திரர்களையும் இழந்தவர்களான அந்த ஸ்திரீகளைக் கண்டவுடன், கண்ணீரால் கண்குழைக்கப்பட்ட கண்களுள்ளவனாகி

'இப்படி சேர்க்கிராது' என்பது.

(அவாகன)ப் பார்க்கக் திறமையற்றவனுடன். சிறந்த புத்தியுள்ள வனும் இத்திர குமாரனுமான அந்த அர்ஜுனன் விருஷணிகளும் அந்த கர்களுமாகிற ஜலமுள்ளதும் குதிரைகளுக்கிற மீன்களுள்ளதும் தேர்களாகிற தெப்பங்களுள்ளதும் வாத்தியங்கள் தேர்கள் இவற்றினுடைய கோஷமாகிற பிரவாஹமுள்ளதும் வீடுகளும் தீர்த்தங்களுமாகிற பெரிய முதலைகளுள்ளதும் ரத்தினங்களாகிற பாசிக்கட்டங்களுள்ளதும் வஜ்ரத்தாலாகிய பிராகாரங்களின் வரிசைகளுள்ளதும் தேர்வீதிகளாகிற வெள்ளத்தினுள்ள நீர்ச்சுழல்களுள்ளதும் மடங்களாகிற அசைவற்ற மடுக்களுள்ளதும் பலராமரும் கிருஷ்ணருமாகிற பெரிய முதலை களுள்ளதுமான துவாரகையாகிற நதிபை, அப்பொழுது, கிருஷ்ண பிள்ளைகளையெல்லாம் பற்றித் தரும் ஒளியும் ஆனந்தமுமற்றதும் கிரகங்களின் தாமரையோடையோன்றதும் காலபாசத்தால் பற்றப்பட்டதும் பயங்கரமான வைகரணி என்னும் நதிபோன்றதுமாகப் பார்த்தான். அர்ஜுனன் அந்தத் துவாரகையையும் கிருஷ்ணருடைய அந்த ஸ்திரீ களையும் பார்த்து அழுது கண்ணீர் சொரிந்து பூயியில் விழுந்தான். ராஜே! பிறகு, ஸத்ராஜித்தின் புத்திரியான ஸத்யபாமையும் ருக்மிணியும் நேரில்வந்து தனஞ்சயனைச் சூழ்ந்துகொண்டு அழுதார்கள். பிறகு, (அந்தஸ்திரீகளெல்லாரும்) அந்த அர்ஜுனை எழுப்பிப் பொற்பிடத்தில் வீற்றிருக்கச் செய்து மஹாத்மாவான அவனைக் கொண்டாடிச் சூழ்ந்து நின்றார்கள். பிறகு, அர்ஜுனன் வாஸுதேவரை ஸ்தோத்திரம் செய்தும் (அவருடைய பெருமையைச்) சொல்லியும் அந்தஸ்திரீகளைத் தேறாதலடையுட்படி செய்து அம்மனைப் பார்க்கச் சென்றான்.

ஏழாவது அத்தியாயம்.

—:0:—

(வஸுதேவர் யாதவாழிவுக்குக் காணத்தை அர்ஜுனனுக்குக் கூறிப் புலம்பியதும், கிருஷ்ணர் சொல்லியதை அர்ஜுனனிடம் சொல்லி எத்யத்தையும் ஒப்பித்துத் தாம் உயிர்விட தீர்மானித்ததும்.)

புத்திர சோகத்தினால் மிகத் துக்கப்பட்டவான வஸுதேவர், வருகின்றவனும் மஹாத்மாவும் வீரனும் கௌரவஸ்திரீகளுமான அந்த அர்ஜுனைப் பார்த்தார். பாசுதே! கண்ணீர் நிறைந்த கண்களுள்ளவனும் விசாலமான மார்புள்ளவனும் நீண்ட கைகளுள்ளவனும் மிக்க மனவருத்தமுற்றவனுமான அர்ஜுனன், துயமுற்றிருக்கும்

அந்த வஸுதேவருடைய இரண்டு பாதங்களையும் பிடித்துக்கொண்டான். பகைவரைக் கொல்பவரே! சிறந்த கைகளுள்ளவரான வஸுதேவர் ஸிஹாதரிபின் புத்திரனை அந்த அர்ஜுனனுடைய சிரத்தை மொக்க விரும்பினார்; ஆனாலும், அவரால் முடியவில்லை. பிறகு, வயது முதிர்ந்தவரும் சிறந்த கைகளுள்ளவரும் மிக்க தளர்ச்சியுள்ளவருமான அந்த வஸுதேவர் இருகைகளாலும் அர்ஜுனைக் கட்டிக்கொண்டு கிருஷ்ணரையும் பிராதாங்களையும் புத்திரர்களையும் பொளத்திரர்களையும் தொஷித்தார்களையும் தோழர்களையும் நினைத்து அழுதார். வஸுதேவர், 'அர்ஜுன! எவர்கள் நூற்றுக்கணக்கான மன்னர்களையும் அஸுரர்களையும் ஜயித்தார்களோ அவர்களெல்லாரையும் நான் இப்பொழுது பார்க்கவில்லை. அர்ஜுன! மரிக்க முடிபாமல் ஜீவித்திருக்கிறேன். அர்ஜுன! பார்த்த! உனக்குப் பிரியர்களும் எப்பொழுதும் கௌரவிக்கப்பட்டவர்களுமான எந்த இரண்டு சிஷ்யர்களுக்கிடையே அவர்களுடைய அக்ரமத்தினால் விருஷ்ணிகள் மரணமடைந்தார்கள், கௌரவர்களுடனே! தனஞ்சய! பிரத்யம் நன் புயுதானன் என்னும் எந்த இருவர்களுமே சிறந்த வ்ருஷ்ணி வீரர்களுள் அதிரதர்களாக ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டவர்களோ, நீ பேசும் பொழுது எவர்களைப் பற்றிப் புகழ்வாயோ, எப்பொழுதும் கிருஷ்ணனுடைய சீர்திருப்ப பாத்திரர்களான அவ்விருவர்களும் விருஷ்ணிகள் அழியக் காரணமாயினர். அர்ஜுன! நான் ஸாத்யகிம்பயுர் கிருதவர் மாவையும் அக்ருரரையும் பிரத்யம்னையும் சிந்திக்கவில்லை. இது விஷயத்தில் சாபமே காரணமன்றோ? பார்த்த! கௌரவரும் கம்ஸனையும் பிராகிரமத்தினால் கொன்றவனும் பலத்தால் செருக்குள்ள சேதிதேசத்தரசனை சிசுபாலனையும் வேடனான ஏகலயனையும் கலிங்கர்களையும் மாகதர்களையும் காந்தாரர்களையும் காசிராஜனான பெளண்டர்களையும் பரீலவனத்திரிசுந்த மன்னர்களையும் கிழத்திசையிலும் தென்திசையிலும் மலிகாட்டிலுமிருந்த மன்னர்களையும் கொன்றவனும் பிரபுவமான அந்த வஸுதேவன் இவ்விதம் அக்ரமமாக உபேசைஷ செய்துவிட்டான். நீயும் நரதரும் முனிவர்களும் அவனை ஸநாதனரும் கோவிந்தரும் தோஷமற்றவரும் அச்சதருமான தேவரென்று அறிவீர்கள். விபுவம்! அதோஷஜருமான அவர், நாம் எப்பொழுதும் எனக்கு அருமைப் புத்திரரும் ஞாநிகளின் நாசத்தை அறிந்தவருமாயிருந்தும் உபேசைஷ

1. அதுசாஸனபர்வம் விஷ்ணுஸஹஸ்ரநாமம் 'அதோஷஜ' என்னும் நாம உரை பார்க்க; (பக்கம்

செய்துவிட்டார். பதைவரை வாட்டுபவனே! உலகத்திற்குப் பிரபுவான அவர் கர்த்தாரீயினுடைய வசனத்தையும் ரிஷிகளுடைய வசனத்தையும் மாற்றுவதற்கு விரும்பவில்லையென்பது நிச்சயம். பதைவரை வாட்டு பவனே! உன்னுடைய பேரன் அயர்வத்தாமாவினால் கொல்லப்பட்டிருந் தும் அவருடைய தேஜஸினால் பிழைத்தது உனக்கும் நேரில் தெரியும். உன்னுடைய நண்பரான அவர் இந்தத் தமது ஞாதிகளை மட்டும் ரக்ஷிக்க விரும்பவில்லை. சேசவர் புத்திரர்களும் பொத்திரர்களும் பிராதாக் களும் ஸ்ரீகேதிகளும் கொல்லப்பட்டுப் பித்திருப்பதைப் பார்த்து விட்டு, பிறகு, என்னை நோக்கிப் பின்வரும் வசனத்தைச் சொல்லலானார். 'இப்பொழுது, இந்தக் குலத்திற்கு இவ்விதமான முடிவு நேர்ந்து விட்டது. 'பரதப்ரேஷ்டனான அர்ஜுனன் இந்தத் துவாரகாநகரத் திற்கு வரப்போகிறான். அவனிடத்தில் ஸ்ரீகிருஷ்ணிகளுக்கு நேர்ந்த பெரிய நாசத்தைச் சொல்லவேண்டும். பிரபுவே! சிறந்த பராக்கரம முள்ளவனான அவனே யாதவர்களுக்கு நேர்ந்த மரணத்தைக் கீட்டுச் சீக்கிரமாகவே இங்கு வருவான். இதில் எனக்கு ஆலோசனை இல்லை. என்னை அர்ஜுனனாகவும் அர்ஜுனனை காணாமல் தெரிந்துகொள்ளும். 'பாரதனான அர்ஜுனன் எனதைச் சொல்லவேண்டுமாத அவ்விதமே செய் தல்வேண்டிமென்று தெரிந்து கொள்ளும். அந்தப் பாண்டவனான அர் ஜுனன், காலம்சென்றவர்களான ஸ்திரீகளுக்கும் பாலர்களுக்கும் உமக் கும் ப்ராத்தம் முதலியவற்றைச் செய்வான். அர்ஜுனன் (இந்த நக ரத்தை விட்டுச்) சென்றவுடன், பிராகாங்கினாரும் உப்பரிகைகளோ டும் கூடிய இந்த நகரத்தை ஸமுத்திரம் முழுதும் செய்யப்போகிறது. நான் இப்பொழுதே பலராமருடன் வளத்தில் புள்ளமான ஓர் இடத் தில் நியமத்தை ஆய்ந்துகொண்டு காலத்தை விரும்புகிறேன்' என்று சொன்னார். சிந்திக்கமுடியாத பராக்கரமமுள்ளவரும் பிரபுவு மான ஹ்ருஷிகேசர் என்னிடம் இவ்வளவு சொல்லிவிட்டுப் பாலர்களு டன் என்னை விட்டுவிட்டு ஏதோ ஒரு திசையை நோக்கிச் சென்றார். நான் மஹாத்மாக்களான அந்தப் பலராமகிருஷ்ணர்களையும் கோரமான ஞாதிகளின் மாணத்தையும் சிந்தித்துக்கொண்டு சேரகத்தால் மெலிந்து போஜனம் செய்யாமலிருக்கிறேன். பாண்டவ! நான் (இந்தத் துவரத் திலிருந்து) விடப்படப்போகிறதில்லை; ஜீவித்திருக்கப்போகிறதில்லை. நீ தெய்வச் செயலாக வந்தாய். பார்த்த! சேசவர் எனதைச் சொன்னாரோ

1. 'பரதப்ரேஷ்ட' என்று மாற்றப்பட்டது.

2. பொருந்தாமையால், 'பாரத' என்று மாற்றப்பட்டது.

அதை யெல்லாம் முழுதும் செய். பார்த்த! இந்த ராஜ்யமும் ஸ்திரீ
களும் ரத்தினங்களும் உன்னுடையவைகள். பகைவரை அழிப்பவனே!
நானே பிரியமான இந்தப்பிராணனை விட்டப்போகிறேன்' என்று கூறினார்.

எட்டாவது அத்தியாயம்.

—:0:—

(அர்ஜுனன் வஸுதேவனாத் தேவ்ரீ யாவரையும் இந்தப்பலத்த
செல்லக் சொல்லியதும். வஸுதேவர் யோகத்தால் கிரீரத்தை
விட்டதும், அர்ஜுனன் வஸுதேவர் கிருஷ்ணர் முதலியவர்
களை அடக்கிச் செய்து புறப்பட்டதும், வழியில் தீரூடர்கள்
கோங்கினாரீட்டதும், அர்ஜுனன் வஜ்ரன் முதலியவர்
களுக்கு முடித்துட்டியதும், ருக்மிணி முதலியோர் தீக்
தனித்தவர், ஸத்யபாமை முதலியோர்
தலத்துக்குக் சென்றதும்.)

பகைவரை வாட்டுபவரே! மாதுலரால் இவ்விதம் சொல்
லப்பட்டவனான அந்த அர்ஜுனன், மனவருத்தமுற்று வாடின
முகத்துடன் அவரை நோக்கி, 'மாதுலரே! பிரபுவே! விருஷ்ணிக
ளுள் சிறந்த வீரரான வஸுதேவனாரையும் உறவினர்களையும் இழந்
ததான பூமியை நீண்டகாலம் பார்த்துக்கொண்டிருக்க என்னால்
முடியாது. புதிஷ்டிராஜரும் பிமீஸனனும் பாண்டவனான ஸஹ
தேவனும் நகுலனும் திரௌபதியும் (நானும்) ஆகிய நான்கள் அறு
வரும் ஒரே மணமுள்ளவர்கள். மண்ணருக்கும் சேர்ந்திருக்கும் விஷ
யத்தில் இந்த என்மாம் எப்பொழுதுமே உண்டு. காலத்தை அறிந்தவ
ரும் சிறந்தவரே! அதற்கு இப்பொழுது மையம் நேர்ந்ததாகத் தெரிந்து
கொள்ளும். பகைவரை அடக்குபவரே! நான் விருஷ்ணிகளின் மனைவி
களையும் 'பாலர்களையும் 'வருத்தர்களையும் எல்லாவிதத்தாலும் இந்திரப்
பிரஸ்தத்திற்கு அழைத்துக்கொண்டு போகிறேன்' என்று சொன்னேன்.
அர்ஜுனன் இவ்விதம் சொல்லிவிட்டுத் தாருகனை நோக்கி, 'விருஷ்ணி
வீரர்களுடைய மந்திரிகளைச் சிக்கிரத்தில் பார்க்க விருஷ்புகிறேன்' என்ற
இந்த வாக்கியத்தைக்கூறினான். சூரனும் நீண்டகைகளுள்ளவனுமான அர்
ஜுனன் இவ்விதமான வசனத்தைச் சொல்லிவிட்டு, ஸுதர்மையென்னும்
பாதவர்களுடைய ஸபையில் துபாரத்துடன் பிரவேசித்தான். அப்பொ
ழுது, அவ்விடத்தில் ஆஸனத்தில் வீழ்ந்திருக்கும் அவனை எல்லாமந்திரிக

1. 2. மூலத்தில் ஒருமையாக இருக்கின்றன.

னும் நகரவாஸிகளான பிராமணர்களும் சூழ்ந்துகொண்டு நின்றார்கள். எரிமையுற்ற மனத்தையுடையவர்களும் மிக்கமதிமயக்கம் கொண்டவர்களும் அறிவைஇழந்தவர்களுமான அவர்களைவரையும் நோக்கி, அவ்வாறே மிக்க தீனையிருக்கும் அர்ஜுனன், காலத்திற்கேற்றிருக்கும் பின்வரும்வசனத்தைக் கூறலானான். 'நான் விருஷணிகளையும் அந்தகர்களையும்சேர்ந்த ஜனத்தை நேரில் இர்திரப்பிரஸ்தத்திற்கு அழைத்துக் கொண்டிப்போவேன். இந்நகரத்தையோ முழுதும் கடல் முழுகச் செய்யப்போகிறது. வாகனங்களையும் பலவித மத்தினங்களையும் வலித்தம்செய்து கொள்ளுங்கள். 'வஜ்ரனென்னும் இவன் உங்களுக்கு இர்திரப்பிரஸ்தத்தில் அரகனாவான். ஏழாவதுதினம் ஸூரியன் பிரகாசமாக உதிக்கும் பொழுது நாமெல்லாரும் வெளியில் வலிக்கவேண்டும். வலித்தமாக இருங்கள். தாமதம் வேண்டாம்' என்று கூறினான். பிறகு, பிழைத்துண்டபுத்தூல் காரியம் செய்யாத அந்த அர்ஜுனனால் இவ்விதம் சொல்லப்பட்ட அவர்களெல்லாரும் தமதுநன்மையில் ஆவலுற்ற உடனை (எல்லாவற்றையும்) வலித்தம் செய்தார்கள். அர்ஜுனன் அன்றிரவு பெரிய சோகத்தாலும் மோகத்தாலும் விரைந்து கவரப்பட்டவனாகித் திருஷ்ணருடைய அரண்மனையில் வலித்தான். பிறகு, மறுநாள் விடிந்தவுடன், சூரருடைய புத்திரரும் பிரதாபமுள்ளவரும் மிக்க தேஜஸுள்ளவருமான வஸுதேவர் ஆக்மாவையோகத்தில்செலுத்தி உத்தமமானகதையை அடைந்தார். பிறகு, வஸுதேவருடைய வீட்டில் அலறி அழுகின்ற ஸ்திரீகளுடைய பயங்கரமான பெரியசத்தம் தோன்றிற்று. ஸ்திரீகொல்லாரும் விரித்தகூந்தலுள்ளவர்களும் அணிகளையும் மாலிகளையும் இழந்தவர்களுமாகிக் கைகளால் மார்பில் அடித்துக்கொண்டு தீனமாகப் புஸம்பினார்கள். ஸ்திரீகளுள் சிறந்தவர்களான தேவகியும் பத்ரையும், ரோஹிணியும் மதிரையும் அந்தப் பர்த்தர்வுடன் (சிகையில்) ஏற சிச்சயித்தார்கள். பாரதரே! பிறகு, பர்த்தன் மனிதர்களால் தூக்கப்படுவதும் மிக்க விலைபெற்றதும் சிறந்ததுமான விமானத்தால் வஸுதேவரை அப்பொழுது வெளியில் கொண்டிப்போகுப்படி செய்தான். துவாரகையில் வசிப்பவர்களும் பட்டினத்தகர்களும் தேசத்தார்களும் விரிகர்களும் ஜனங்களெல்லாரும் தூக்கத்துடனும் சோகத்துடனும் கூடிவந்தவர்கள் அந்த விமானத்திற்குப் பின்சென்றார்கள். அம்மலிமத்தத்திற்கு உபயோகக்கும் குடையும் ஜவலிக்கின்ற அக்னிகளும் புரோஹிதர்களும் அந்த விமான

1. திருஷ்ணபுதன் பிரத்யுன்னன்; பிரத்யுன்னன்புதன் அநிருத்தன்; அநிருத்தன்புதன் வஜ்ரன்.

னத்திற்குமுன்னால்சென்றார்கள். அந்தத் தேவிகளும் நன்கு அலங்கரிக்கப்பட்டவர்களும் ஆயிரக்கணக்கான ஸ்திரீகளாலும் ஆயிரக்கணக்கான மருமகர்களாலும் சூழப்பட்டவர்களுமாக அந்தவீரரைப் பின்தொடர்ந்து சென்றார்கள். மஹாத்மாவான அவருக்கு ஜீவித்திருக்கும்பொழுது எந்தஇடம் பிரியமாயிருந்ததோ அந்தஇடத்தில் அவரைவைத்துப் பித்ருமேதத்தைச்செய்தார்கள். பிறகு, உத்தம ஸ்திரீகளும் பர்த்தாவின் உலகத்தை அடைகின்றவர்களான (அந்த) நான்குபத்தினிகளும், சிதாக்கணியை அடைந்திருப்பவரும் வீரரும் சூரமாரருமான அந்தவஸு-தேவருடன் (சிதையில்) ஏறினார்கள். பாண்டு நந்தனான அர்ஜுனன் நான்கு பத்தினிகளுடன்கூடிய அவரைச் சந்தனக்கட்டைகளாலும் பலவிதமான வாஸனைத் திரவியங்களாலும் எரியும்படி செய்தான். பிறகு, நன்கு ஜவலிக்கின்ற அக்னிபிலுடைய சப்தமும் ஸாமகர்களுடைய தோஷமும் அழுகின்ற மனிதர்களுடைய சப்தமும் தோன்றின. பிறகு, வஜ்ரனை முதன்மைப்பாக்கக்கொண்டவர்களான அந்த எல்லா விருஷணிக் குபரர்களும் அந்தக் குபரர்களும் ஸ்திரீகளும் மஹாத்மாவான வஸுதேவருக்கு உதகதர்ப்பணம் செய்தார்கள். பரதஸ்ரீமேஷ்டிரீ, தர்மம் கொடுக்கவனான அந்த அர்ஜுனன் அந்தத் தர்மத்தைச் செய்வித்துவிட்டு விருஷணிகள் எந்த இடத்தில் மரித்தார்களோ அவ்விடம் சென்றான். குருகுலத்திலான அந்த அர்ஜுனன், விழுந்து கிடக்கும் அவர்களைப்பார்த்து (அவர்கள்) மரித்தவிடயத்தில் மிக்கஅதிகமான துக்கமுள்ளவனாகி அப்பொழுது செய்யவேண்டியதைச் செய்தான்; பிராமணசாபுத்தரால் ஏரகங்கலால் உண்டான உலக்கைகளால் கொல்லப்பட்ட அவர்களுக்கு, முக்யமானவர்களுக்கு முன்முன் செய்வதென்னும் முறைப்படி எல்லாம் கிரியைகளையும் செய்தான். பிறகு, சிஷ்யனான அர்ஜுனன் பகவானுடைய சிஷ்யதைப் பார்த்துப் புலம்பி அவருடைய வசனத்தை முழுதும் சீராகித்து மொழிமும் சோகமும் மேலிட்டவனான. பிறகு, பரமர்மம் இருந்தவர் இருவர்களுடையசீரகங்களையும் பார்த்து ஆயுதங்களாகக் காரியம் செய்யும் மனிதர்களைக்கொண்டு (அவர்களை) எரிக்குமாடி செய்தான். அந்த அர்ஜுனனானவன் அவர்களுக்கு சிதிப்படி, பித்தரகாரியங்களைச் செய்துவிட்டு ஏழாவது தினத்தில் ரதத்தின்மீது ஏறிக்கொண்டு, குதிரைகள் பூட்டியவைகளும் காளைகள் கழுதைகள், ஒட்டகங்கள் இவைகளுடன் கூடியவைகளான ரதங்களுடன் வேகமாகச் சென்றான். சோகத்தால் மெலிந்தவர்களான விருஷணிவீரர்களுடைய அந்த ஸ்திரீகளும் அழுதுகொண்டு மஹாத்

மாவும் பாண்டிபுத்திரனுமான அர்ஜுனனைப் பின்தொடர்ந்து சென்றார்கள். அந்தகர்கள் விருஷ்ணிகள் இவர்களுடைய வேலைக்காரர்களும் குதிரைவீரர்களும் ரதிகர்களும் பட்டணத்துணைங்களும் தேசத்து ஜனங்களும் பாலர்களும் வருத்தர்களும் (காப்பாற்றக்கூடிய) வீரர்களில் லாதவர்களாகி (அந்தக வருஷ்ணிகளுடைய) மனைவிகளைச் சூழ்ந்து கொண்டு சென்றார்கள். அவ்வாறே, யானைவீரர்கள் பர்வதத்திற்கொப்பானவைகளும் பாரசுக்ஷகர்களோடு கூடினவைகளுமான யானைகளோடு கூடினவர்களும் சிறந்த போர்வீரர்களோடு கூடினவர்களுமாகச் சென்றார்கள். அந்தகர்கள் விருஷ்ணிகள் இவர்களுடைய எல்லாப் புத்திரர்களும் மிக்க தனிச்சாரண பிராம்மணர்களும் சூத்திரியர்களும் வைபுயர்களும் சூத்திரர்களும் அர்ஜுனனைப் பின்தொடர்ந்து சென்றார்கள். வாஸுதேவரான கிருஷ்ணருடைய பதினொருபிரம் மனைவிகளும் புத்திசாலியான அவருடைய ஸ்ரீபாஸுக்கு மகனான 'வஜ்ரனை முன்னிட்டுக் கொண்டு சென்றார்கள். பர்த்தாக்களை இழந்தவர்களான போஜர்கள் விருஷ்ணிகள் அந்தகர்கள் இவர்களுடைய ஸ்திரீகளும் பல்லாபிரக்கணக்காகவும் பத்து வசுக்கணக்காகவும் பத்துக் கோடிக்கணக்காகவும் வெளியே புறப்பட்டனர். ஸமுத்திரத்திற்கொப்பாக விளங்குகின்றதும் மிக்க செல்வம் நிறைந்ததுமான அந்த விருஷ்ணிக் கூட்டத்தை ரதிகர்களும் சிறந்தவனும் பகைவரின் பட்டணங்களை ஜயிப்பவனுமான அர்ஜுனன் அழைத்துச் சென்றான். அப்பொழுது, அந்த ஜனங்கள் வெளியில் சென்றவுடன், மகாங்களுக்கு இருப்பிடமான ஸமுத்திரமானது ரத்தினங்கள் நிறைந்த துவாரகையை ஜலத்தால் முழுகச் செய்தது. புருஷ்பர்ஷ்டானை அர்ஜுனன் பூமிபிலுடைய அந்த அந்த இடத்தை விட்டானே அந்த அந்த இடத்தை அந்த ஸமுத்திரமானது ஜலத்தால் முழுகச் செய்தது. அந்த ஆச்சரியத்தைக் கண்டு துவாரகாவாலிகளான ஜனங்கள் 'ஓ! ஓ! தெய்வமே' என்று சொல்லிக்கொண்டு மிக்க மீவகமாகச் சென்றார்கள். அர்ஜுனன் அழகான கானகங்களிலும் மலைகளிலும் நதிகளிலும் தங்கியிருந்து விருஷ்ணிகளுடைய மனைவிகளை அழைத்துச் சென்றான், பிரபுவும் புத்திசாலியுமான அவன் மிக்க செல்வம் நிறைந்த பஞ்சகத்தை அடைந்து கானகமும் பசுக்களும் தான் பாங்களும் நிறைந்ததான (அந்தக) தேசத்தில் வளிக்கான். பாரதீரே! பிறகு, பார்த்தனொருவனால் அழைத்தாக்கொண்டு ஸ்ரீபாஸுப்படுகின்றவன்

1. இவன் அநிருத்தனுக்கு மகன்: மூலத்தில் 'பெனந்தர' என்றிருக்கிறது; 'பரபெனந்தர' என்றிருக்கவேண்டும். 20-ம் பக்கம் குறிப்பில் காண்க.

கனம் பார்த்தாக்களை இழந்தவர்களுமான ஸ்திரீகளைப் பார்த்துத் திருடர்களுக்கு ஆசையுண்டாயிற்று. பிறகு, பாபச் செய்கையுள்ளவர்களும் ஆசையால் கெடுக்கப்பட்ட சித்தமுள்ளவர்களும் அமங்கலமான காட்சியுள்ளவர்களுமான அந்த வேடர்கள் ஒன்றிசேர்ந்து, 'வில்லாளியான இந்த அர்ஜுனன் ஒருவன், பார்த்தாக்களை இழந்தவர்களான கிருஷ்ணையும் சிறுமிகளையும் நம்மைமீறி அநாதத்துச்செல்லுகிறான். இந்தப் போர்வீரர்களும் பலமற்றவர்களாக இருக்கின்றனர்' என்று ஆஸ்லாசித்தார்கள். பிறகு, ஆயிரக்கணக்கான அந்தத் திருடர்கள் பொருளைத் திருடுவதற்காகத் தடிகளை ஆயுதமாகக்கொண்டு விருஷ்ணிகளைச் சார்ந்த அந்த ஜனத்தை எதிர்த்துச் சென்றார்கள். அவர்கள் காலத்தின் மாறுதலால் தூண்டப்பட்டப் பெரிய வயிற்றாதத்தால் பாமாயுனத்தை பயப்படுத்திக் கொண்டு தனத்திற்காக் எதிர்த்துச் சென்றார்கள். பிறகு, சிறந்த கைகளுள்ளவனும் குந்திரின் குமாரனுமான அர்ஜுனன் அனுசரர்களுடன் விரைவில் திரும்பி அவர்களை நோக்கி நகைத்துக்கொண்டு, 'தர்மத்தை அறியாதவர்களே! உங்களுக்கு ஜீவித்திருக்க விருப்பமிருந்தால் திரும்புங்கள்; (இல்லையெல்) இப்பொழுது என்னை பாணங்களால் அடித்துப் பிளக்கப்பட்டுத் தூக்கப்படுவீர்கள்' என்று கூறினான். அந்த யீரனால் அவ்வாறு சொல்லப்பட்ட (அந்த) மூடர்கள் அந்த வார்த்தையை அவசியம் செய்து, அடிக்கடி தடுக்கப்பட்டும், (அந்த) ஜனங்களை எதிர்த்துச் சென்றார்கள். பிறகு, அர்ஜுனன் திவ்யமும் மடித்துப்போகாததும் சிறந்ததுமான காண்டவம் என்னும் வில்லை மிக்க பிரயாணப்பட்டி நாரண்பூட்டத்தொடங்கினான். நெருங்கினபோரில் மிக்க பரபரப்பான சமயம் நேர்த்திருக்கும்பொழுது, சிரமப்பட்டு நாரண்பூட்டினான். எஸ்திர மந்திரங்களை ஆஸ்லாசித்தான். அவைகளும் நினைவுக்கு வரவில்லை. அவன், யுத்தத்தில் சிறந்ததான அந்தப் புதுபராக்கரமானது அவ்விதம் மாறியிருப்பதைக்கண்டும், திவ்யமான சிரந்த அவஸ்திரங்கள் மறந்துபோனமையினாலும், வெட்கமடைந்தான். யானைகளாலும் குதிரைகளாலும் தேர்களாலும் போர்புரிகின்றவர்களான விருஷ்ணிகளைச் சார்ந்த அந்த எல்லப் போர்வீரர்களும் அபஹரிக்கப்படுகின்ற நம் தனத்தைத் திருப்புவதற்குக் திறமைபற்றவர்களானார்கள். அர்ஜுனன் (விருஷ்ணிகளுடைய மனைவிகள்) அதிகமாக இருப்பதால் (திருடர்கள்) ஆங்காங்கு வரும்பொழுது (அந்த) ஜனத்தை ரகுவீரத்தில் முயற்சி செய்தான். பிறகு, எல்லாயுத்தவீரர்களும் பார்த்துக்கொண்டிருக்கும் பொழுதே அந்த உத்தம ஸ்திரீகள் நான்கு பக்கத்திலும் இழுக்கப்பட்ட

டார்கள். மற்றவர்கள் இஷ்டப்படி ஓடினார்கள். பிறகு, குந்தியின் மைத்தனான அர்ஜுனன் மனவருத்தமுற்று விருஷணிகளின் வேலைக்காரர்களுடன் சேர்ந்து காண்டவத்தினின்று விடப்பட்டபாணங்களால் திருடர்களை ஆயிரக்கணக்காகக்கொன்றான். அரசரே! அவனுடைய அந்தப் பாணங்கள் கூணத்தில் கூடியத்தை அடைந்துவிட்டன. உதிரத்தைப் போஜனமாகக்கொண்ட அவைகள் முன் அசுத்யமாக இருந்து (அப்பொழுது) கூடியத்தை அடைந்தன. இந்திரசுமாரனான அவன் பாணங்களுடைய பாசத்தை அடைந்து தூக்கமும் சோகமும் மேலிட்டவனாகி அப்பொழுது வில்லின் முனைரினால் திருடர்களைக் கொன்றான். ஜனமேஜாயீ! அந்த மீலேச்சர்கள் அர்ஜுனன் பார்த்துக் கொண்டிருக்கும்பொழுதே விருஷணிகள் அந்தாக்கள் இவர்களின் ஸ்திரீகளைத் தூக்கிக்கொண்டு நான்கு பக்கத்திலும் சென்றுவிட்டார்கள். பிரபுவான தனஞ்சயனே, அது தெய்வகாரியமென்று மனத்தில் எண்ணிக் தூக்கமும் சோகமும் மேலிட்டுப் பெருமூச்சுவிட்டுக்கொண்டிருந்தான். அரசரே! அர்ஜுனன் அஸ்திரங்களுடைய நாசத்தினாலும் புஜபலத்தின் குறைவினாலும் வில்லானது வசப்படாமலிருப்பதினாலும் பாணங்களின் நாசத்தினாலும் (இது) தெய்வச்செயலென்றெண்ணி மனவருத்தத்துடன் 'இது இல்ல' பென்று எண்ணிக்கொண்டு அவ்விடமிருந்து திரும்பினான். பிறகு, சிறந்த புத்தியுள்ளவனான அர்ஜுனன் மிகுதியான சத்தினக்களைப் பறிகொடுத்து மிச்சமுள்ள விருஷணியஸ்திரிகளை அழைத்துக்கொண்டு குருசேஷத்திரம் வந்திறங்கினான். குருகுலத்தில் தோன்றியவனான தனஞ்சயன் புதிஷ்டிரருடைய ஸம்மதத்தினமேல் வாசத்திற்குக் கத்தாக்களான குமாரர்களை ஆங்காங்கு ஸ்தாபனம் செய்தான். அர்ஜுனன் கிருதவாமலினுடைய புத்திரனை மிருத்திகாவதம் வல்லனும் நகரத்திலும் அஸ்ரவபுதியைக் காண்டவவனமென்னும் அந்த ராஜ்யத்திலும் ஸ்தாபனஞ்செய்தான். நிரோத்தமனான பாண்டவன், அபஹரிக்கப்பட்டவர்கள் போக மிச்சமுள்ளவர்களான போஜராஜன் மனைவியையும் அவ்வாறே வருத்தர்களையும் பாலர்களையும் ஸ்திரீகளையும் அழைத்துக்கொண்டுவந்து வீரர்களை இழந்தவர்களான அவர்களனைவரையும் இந்திரப்பிரஸ்தத்தில் ஸ்தாபனம் செய்தான். தர்மாத்மாவான தனஞ்சயன் யுத்தானென்னும் ஸாத்தபதிரின் பிரியமான புத்திரனை விருத்தர்களையும் பாலர்களையும் முன்னிட்டு ஸாஸ்வதி நதிக்கரையில் ஸ்தாபனம் செய்தான். சத்துருவீரர்களை அழிப்பவனான அர்ஜுனன் வஜ்ரனைக்கு இந்திரப் பிரஸ்தத்தில் ராஜ்யத்தைக் கொடுத்தான்.

அக்ரூருடைய மணியியானவள், வஜ்ரனூல் தடுக்கப்பட்டும், துறையானாள். பிறகு, ருக்மிணியும் 'காந்தாரியும் 'சைப்பையும் 'ஹைமவதி என்பவளும் ஜாய்வதிதேவியும் அக்னியில் பிரவேசித்தார்கள். ராஜரே! ஸத்யபாமையும் அவ்வாறே கிருஷ்ணருடைய பிரியமான மற்றத்தேவிமர்களுக்கும் தவம்புரிவதில் நிச்சயம்செய்துகொண்டு வணத்திற்குச் சென்றனர். துவாரகாவாலிகனான எந்தப் புருஷர்கள் அர்ஜுனனுடன் வந்தார்களோ அவர்களை அர்ஜுனன் தகுதிக்குத் தக்கவாறு பிரித்து வஜ்ரனிடத்தில் ஒப்புவித்தான். கண்ணீரால் மறைக்கப்பட்ட கண்களும் அந்த அர்ஜுனன் காலத்திற்கேற்ற அந்தக் காரியத்தைச் செய்துவிட்டு ஆஸ்ரமத்தில் வீற்றிருக்கும் கிருஷ்ணத்தைப்பாயனரென்றும் வியாஸரைப் பார்த்தான்.

ஒன்பதாவது அத்தியாயம்.

—:—

(அர்ஜுனன் வியாஸரைக்கண்டு துவாரகையில் அழிவைக் கூறியதும், புதிஷ்டியார்ந்தலியவரும் ஸ்வர்க்கமடையக் கடவரென்று வியாஸர் குறிப்பித்ததும், அர்ஜுனன் புதிஷ்டியாரிடம் துவாரகையில்சேய்தி கூறியதும்.)

அரசரே! அர்ஜுனன், ஸத்யவாதியான வியாஸருடைய ஆஸ்ரமத்தில் பிரவேசித்து ஏகாந்தத்தில் வீற்றிருப்பவரும் ஸத்யவதியின் புத்திரருமான வியாஸரைப் பார்த்தான். பிறகு, அர்ஜுனன் தர்மத்தை அறிந்தவரும் சிறந்தவிரதமுள்ளவருமான அவருக்கருகில் சென்று நின்று, 'நான் அர்ஜுனன்' என்று சொல்லி அவரை நமஸ்கரித்தான். ஸத்யவதியின் புத்திரரான வியாஸமுனிவர், 'உனக்கு நல்வரவாகுக' என்று சொன்னார். கலக்கமற்ற மனத்தையுடைய மஹாமுனிவர், 'உட்காரு' என்றும் சொன்னார். வியாஸர், மனத்தில் ஸந்தோஷமற்றவனும் அடிக்கடி பெருமூச்சுகிடுகின்றவனும் மனத்துயரமுற்றவனுமான அந்த அர்ஜுனனைப் பார்த்து, ('அர்ஜுன!) நீ நகம் கேசம் வஸ்திரத்தின் துளி 'குடத்தின்வாய் இவற்றிலிருந்து கிளம்பின ஜலத்தினால் ஸனைக்கப்பட்டாயா? அல்லது, விட்டுக்கு விலக்காபிசுக்கும் ஸ்திரீயைச் சேர்ந்தாயா? பிராம்மணனைக் கொன்றாயா? அல்லது, பேரில் வெல்லப்பட்டாயா?

1, 2, 3. கிருஷ்ண பத்னிகள்.

4. ஸ்ரானீம் செய்யும்போதும் பாணம் செய்யும்போதும் குடத்திரீக் கிரிதுகொட்டிவிட வேண்டுமென்பது சாஸ்திரம். இது, பிறர் உபயோகித்த சேஷத்தின் தோஷத்தைப் போக்குவதாம்.

சோபையை இழந்தவன்போலக் காணப்படுகிறாயே! பாதஸ்ரேஷ்டனே! உன்னைத் தோல்வியடைக்கப்பட்டவனாக நான் அறியவில்லை. இது என்னி? நான் கேட்கக்கூடுமானால் சீக்கிரம் சொல்லு' என்று வினவு, அர்ஜுனன் சொல்லத் தொடங்கினான். 'மேகம்போன்ற சரீரமுள்ளவரும் ஸ்ரீமாதும் பெரிய தாமரைமலர்போன்ற கண்களுள்ளவருமான ஸ்ரீ கிருஷ்ணர், பலராமருடன் சரீரத்தை விட்டுவிட்டுப் பரமபதம் சென்று விட்டார். சிறந்த புத்தியுள்ளவரே! நான் அதனை நினைத்து எப்பொழுதும் மதிமயக்கத்தையும் சோகத்தையும் அடைகிறேன். எனக்கு மூர்ச்சை உண்டாகிறது. அமிருதம்போன்ற ஸ்வபாவமுள்ளவரும் தேவ தேவருமான அவருடைய ஸப்பாஷணம் ஸ்பரிசம் தர்சனம் இவற்றா ளுண்டானதும் அமிருதத்திற்கொப்பானதுமான அந்த ஸுகத்தை நினைத்து என் புத்தி மயங்குகிறது. கிருஷ்ணவீரர்களுக்குப் பிரபா லத்தில் உலக்கைச் சண்டையில் பராம்மண சாபத்தால் உண்டானதும் வீரர்களுக்கு முடிவைச் செய்வதும் மயிரிக்கச்சத்தை உண்டுபண்ணுகின்றதுமான விநாசம் உண்டாயிற்று. பிராம்மணரே! சூரர்களும் மஹாத் மாக்களும் வலிமையுடையவர்களும் கொழுப்புள்ளவர்களும் மிக்க பலமுள்ளவர்களான இந்தப்போஜர்களும் கிருஷ்ணிகளும் அந்தகர்களும்புத்தத்தில் அந்த உலக்கைகளால் ஒருவரையொருவர் கொன்றார்கள். கதாயுதங்களையும் பரிசுக்களையும் சக்திகளையும் ஸஹிப்பவர்களும் பரிசுப்போன்ற கை களுள்ளவர்களுமான அவர்கள் ஏரகங்களால் கொல்லப்பட்டார்கள். காலத்தினுடைய மாறுதலைப் பாரும்! கைகளால் விளங்குகின்றவர்களான அவர்கள் ஐந்துலகைப் பேர்கள் ஒருவரையொருவர் நெருங்கி அடித்துக் கொண்டு மரணத்தை அடைந்தார்கள். அளவற்ற பராக்ரமமுள்ளவர்களான யாதவர்களுடைய விநாசத்தையும் புதழ்பெற்றவரான கிருஷ்ண ருடைய விநாசத்தையும் அடிக்கடி நினைத்து நான் பொறுக்கவில்லை. சார்க்கமென்னும் வில்லையுடைய கிருஷ்ணருடைய மரணத்தை, ஸமுத் திரம் வறண்டுபோவதைப்போலவும் மந்தரபர்வதம் அசைக்கப்படுவதைப்போலவும் ஆகாயம் விழுதலைப்போலவும் அக்னிசின் குளிர்ச்சியைப்போலவும் நம்பத்தகாததாக நினைக்கிறேன். கிருஷ்ணரை விட்டுப் பிரிந்து இவ்வுலகில் இருக்க எனக்கு விருப்பமில்லை. தபோதனரே! இதைக்காட்டிலும் வேறான பெரிய கஷ்டத்தையும் கேளும். அதை அடிக்கடி நினைத்து என்மனம் பிளக்கப்படுகின்றது. பிராம்மணரே! பஞ்ச நத்தில் வலிப்பவர்களான வேடர்கள் நான் பார்த்துக்கொண்டிருக்கும் போது என்னை அவமதித்து ஆயிரக்கணக்கான கிருஷ்ணிகளின் மனைவி

களை அபஹரித்தார்கள். அப்பொழுது, நான் வில்லியெடுத்து அதை நாண்பூட்டத் திறமையற்றவனேன். என் கைகளுடைய பராக்ரமமானது முன்போலிருக்கவில்லை. மஹாமுனிவரே! பலவிதமான என்னுடைய அஸ்திரங்களும் நசித்துவிட்டன. சூழ்நிலைக்குள்ளாகவே பாணங்களும் முழுதும் அற்றுப்போயின. அளவிடமுடியாதபுத்தியுள்ளவரும் சங்கத்தையும் சக்ரத்தையும் கதாயுத்தையும் தரிப்பவரும் நான்; சககளுள்ளவரும் பீதாம்பரத்தைத் தரிப்பவரும் கருமை நிறமுள்ளவரும் நாமரை இதழ்ப்போன்ற கண்களுள்ளவரும் மிகச் சிறந்த ஒளியுள்ளவருமான எந்தப் புருஷர் மத்தில் எனக்கு முன்னால் (இருந்து கொண்டு) பகைவரின் படைகளை எரித்துக்கொண்டு செல்வரோ அந்தக் கிருஷ்ணரை இப்பொழுது நான் பார்க்கவில்லை மிகச் சிறந்தவரே! எவரால் முதலில் தேஜஸினால் எரிக்கப்பட்ட பகைவரின் படைகளை நான் பிறகு காண்டவந்தினின்று விடப்பட்ட பாணங்களால் கொன்றேனோ அந்தக் கிருஷ்ணரைப் பாராமல் நான் (இப்பொழுது) துயரப்படுகிறேன்; அலைகிறேன். நான் மிக்க துயரமுற்ற சித்தமுள்ளவனாகி ஆறுதலை அடையவில்லை. தேவகியின்புத்திரரும் தேவரும் வாஸுதேவரும் பிறப்பற்றவரும் பிரபுவும் ஜனூர்த்தனரும் வீரருமான கிருஷ்ணரைப் பிரிந்து ஜீவித்திருக்க எனக்கு விருப்பமில்லை. விஷ்ணுவானவர் சென்றுவிட்டாரென்பதைக் கேட்டவுடன் எனக்கும் திசைமயக்கம் உண்டாயிற்று. மிகச்சிறந்தவரே! ஞானிகளையும் பராக்ரமத்தையும் இழந்தவனும் ஒரு வருயில்லாதவனும் அலைகின்றவனுமான எனக்கு நீர் சேஷமத்திற்குக் காரணத்தை உபதேசிக்கவேண்டும் என்று கூறினேன்.

விபாஸர் சொல்லக் தொடங்கினார். 'தர்மத்தின் வரையறையைக் காப்பதற்காக உண்டானவர்களும் தேவர்கள் சங்களுமான அவர்கள் தேவர்களுக்கும். அந்தராத்மாவாரிருக்கும் தேவரான கிருஷ்ணரால் உபேகிஷ்கப்பட்டுச் சென்றுவிட்டார்கள். கொளவர்பேஷ்டனே! மஹாதரகமான கிருஷ்ணிகளும் அந்தக்களும் பிராம்மண சாபத்தினால் எரிக்கப்பட்டு நாசமடைந்தார்கள். நீ அவர்களைப்பற்றித் துயரப்படவேண்டாம். அது அவ்வாறு நடக்க வேண்டியதே. (ஆகையினால்தான்), மஹாத்மாக்களான அவர்களுடைய இந்தத் தூசிருஷ்டத்தை விலக்கத் திறமையுள்ளவராக இருந்தும் கிருஷ்ணர் உபேகிஷ்ட செய்து விட்டார். கிருஷ்ணர் சராசரஸ்வரூபமான மூவுலகங்களையும் முழுதும் வேறுவிதமாகச் செய்வதற்குத் திறமையுள்ளவர். மஹாத்மாக்களின் சாபத்தை மாற்றுவதைப்பற்றிச் சொல்லவேண்டுமா? அந்த

ஸ்திரீகளும் முன்பு பிரபாஸத்தில் கோபங்கொண்ட அஷ்டாவகாரென் றும் முனிவரால் சபிக்கப்பட்டார்கள். அதற்காகத்தான் உனக்குப் பலம் குறைந்தது. உன்னிடத்தில் ஸ்நேஹத்தால் ரதத்திற்குமுன் சென்றவரும் சக்கரத்தையும் கதாயுதத்தையும் தரித்தவரும் புராண ரிஷியும் வாஸுதேவரும் நான்கு கைகளுள்ளவரும் விசாலமான கண்க ளுள்ளவருமான கிருஷ்ணர் பூமியின் பாரத்தை இறக்கிவிட்டுத் தம் சரீரத்தை விட்டுவிட்டு உத்தமமான தம்முடைய ஸ்தானத்தை அடைந் தார். புருஷஸ்ரீஷ்டனே! சிறந்த கைகளுள்ளவீனே! பீமேஸனை உதவிபாகக்கொண்ட உன்னுடைய நகுல ஸஹரீதவர்காராலும் இப் பொழுது தேவர்களுக்குப் பெரியகாரியம் செய்யப்பட்டது. செவரவ ஸ்ரீஷ்டனே! உங்களைச் செய்யவேண்டியகாரியத்தைச் செய்துமுடித்த வர்கள் என்றும் நன்கு காரியவரித்தியைப் பெற்றவர்களென்றும் நான் நினைக்கிறேன். உங்களுக்கும் செல்வதற்குக் காலம் வந்துவிட்டது. பிரபுவே! இது சேஷமத்தைச் செய்யக்கூடியது. பாரத! பலமுடைய புத்தியும் தேஜஸும் பிரதிபத்தியும், செல்லம் உண்டாகுந் காலங்களில் உண்டாகின்றன; செல்லம் நசிக்கும்காலத்தில் நசிக்கின்றன. தனஞ்சய! உலகங்களுக்குக் காரணமான இவையெல்லாம் காலத்தை மூலமாகக் கொண்டவை. காலமே (இவற்றைச்) தற்செயலாக மறு படியும் ஸம்ஹரிக்கிறது. இவ்வுலகில் (ஒருவன்) மிக்க பலமுள்ள வனாக இருந்து மறுபடி தூர்பலனாவதும் பிரபுவாசிருந்து மறுபடி சிறர்களுடைய ஆஜ்ஞைக்கு உட்பட்டிருப்பதும் அந்தக் காலத்திலே லேயே. அஸ்திராகளுள் செய்யவேண்டியகாரியத்தைச் செய்துவிட்டு இப் பொழுது வந்தவிடம் சென்றுவிட்டன; நீண்டும், காலம்வரும்பொழுது உன்னுடைய கையில் வந்து செரும். பாரத! உங்களுக்கும் சிறந்தகான ததியை அடைவதற்கு (இது) காலம். பரதஸ்ரீஷ்டனே! இதை உங்க ளுக்குச் சிறந்தஸ்ரீஸைக நினைக்கிறேன் என்று சொன்னார். அர்ஜு ணன் அளவற்ற தேஜஸுள்ள வியாஸருடைய இந்த வசனத்தைத் தெரிந்துகொண்டு அதுமதிபெற்று ஹஸ்தினாபுரம் சென்றான். வீரானை அவன் பட்டணம் சென்று யுதிஷ்டிரரை அடைந்து விருஷ்ஸரிகள் அந்தக்கர்கள் இவர்களுடைய குலத்தைப்பற்றிய அந்தவரலாற்றை நடந்த படி சொன்னான் என்று கூறினார்.

1. இந்தக் கதை விளக்கவில்லை; இது அதிக பாடம்.
2. 'தொந்திருக்கும்காரியத்தை சிச்சயம்செய்வது' என்பது பழைய உரை.
3. 'மேன் மேலும் தோற்றம் புத்தி' என்பது பழைய உரை.
4. 'வரப்போகிற காரியத்தை அறிதல்' என்பது பழைய உரை.
5. ஸர்வசனென்பது பழைய உரை.

ஸ்ரீ ம ள ள ஶ ப ர வ ம் மு ற் றி ற் று.